

Violența rituală și traficul de copii | a 22a AZK, partea 2, Lois Sasek cu 7 prezentări scurte

Lois Sasek, scenaristă a mai multor documentare importante pe tema „abuzului ritualic satanic și traficului de copii”, oferă cuvântul victimelor, martorilor și experților care analizează această problemă din toate unghiurile. În calitate de victime, Sandra Rasch și Chantal Frei vorbesc despre experiențele îngrozitoare trăite în cultele satanice și despre violența ritualică. Juristul Dr. Marcel Polte, polițistul și criminalistul Uwe Kranz, martora Sabine McNeill, mama afectată Corinne Ioli și psihologul Dr. Andrea Christidis arată cum toate domeniile societății sunt implicate în aceste practici și le ascund. Ei vorbesc despre modul în care asistenții sociali, poliția și instanțele contribuie la protejarea agresorilor și la prezentarea victimelor ca mincinoși. Se constată, de asemenea, legături între cultele satanice și programele serviciilor secrete ale CIA. Numai prin dezvăluire și atenție se poate pune capăt acestor mașinații sinistre. De aceea, Kla.TV apelează la toți supraviețuitorii abuzurilor rituale satanice: îndrăzniți să faceți pasul către public și înregistrați-vă destinul pe vetopedia.org!

[Scurtă biografie a lui Lois Sasek]

Lois Sasek este fiica cea mare dintre cei unsprezece copii ai fondatorului Kla.TV Ivo Sasek și ai soției sale Anni. În 2006, ea a preluat conducerea producției "Panorama-Film" și a fost responsabilă de filmarea și post-producția a zece dintre lungmetrajele majore ale tatălui său. Din 2012, a fost, de asemenea, manager de producție și coordonator general al canalului de televiziune pe internet Kla.TV.

Lois este un talent organizațional unic. Marele ei punct forte constă și în capacitatea de a entuziasma și inspira oamenii. Ați putut experimenta acest lucru pe propria piele atunci când AZK încă se desfășura în săli mari. Sub coordonarea ei, toate cele 20 de tone de materiale au fost demontate și încărcate după eveniment în doar o jumătate de oră, iar toți cei implicați s-au distrat de minune.

În același mod, ea a format o echipă puternică și entuziastă din sutele de voluntari Kla.TV. De peste 13 ani, își difuzează zilnic propriile programe, acum în 195 de țări și în 80 de limbi. Oricine o cunoaște pe Lois știe că are o inimă mare pentru toți oamenii slabi și nevoiași. În special, soarta numeroaselor victime ale violenței rituale satanice a zguduit-o profund. Dorința de a le da acestor oameni o voce și de a aduce în fața publicului crimele comise împotriva lor a determinat-o pe Lois, pe lângă munca sa intensivă la Kla.TV, să devină scenaristul mai multor filme documentare importante - cum ar fi părțile 1 și 3 din "Blood Sect". Aceste filme au fost vizionate de milioane de ori. Încurajate de aceste producții, numeroase victime au îndrăznit să facă pasul de a-și face publice poveștile de suferință. Lois este în contact personal cu mulți dintre ei. Ultimul ei film "1024 de supraviețuitori ai violenței rituale și valul nu se va opri!" a fost lansat în urmă cu o săptămână în peste 30 de limbi.

[Lois] Da, dragi telespectatori ai acestei a 22-a ediții AZK. În prima parte, tatăl meu, Ivo Sasek, ne-a dat niște cercetări extraordinare. El ni le-a dezvăluit. Sute de oameni și-au oferit voluntar timpul pentru a face vizibile aceste societăți secrete globale. S-au efectuat cercetări

intensive, seară de seară. La sfârșitul primului bloc despre Vetopedia, fratele meu Elias ne-a arătat cum putem vedea și verifica noi înșine aceste fundații ale societății secrete pe o hartă mare a lumii. Am văzut în mod impresionant cum această lume este în ghearele acestor societăți secrete în toate domeniile. În ghearele Francmasoneriei de grad înalt, care se prezintă în exterior ca fiind foarte umană și prietenoasă. Cu toate acestea, în cele mai înalte grade, am auzit din propriile lor guri și am citit în propriile lor scrieri că Satana/Lucifer este Dumnezeu pentru ei și că Dumnezeul Bibliei și Isus este diavolul. Oricine a ratat această primă parte a AZK ar trebui să asculte discursul tatălui meu, Ivo Sasek, ca bază pentru această a doua parte. Pentru că acum ne bazăm pe asta. Care este consecința faptului că Satana este Dumnezeu? Vă puteți gândi: "Nu contează pentru mine cine este Dumnezeu". Dar care sunt faptele acestor oameni care de fapt îl văd și se închină lui Satan ca Dumnezeu al lor? Așa cum s-a spus deja, am publicat sute de rapoarte ale victimelor satanismului în ultimii ani. I-am ascultat, am vorbit cu ei, le-am citit rapoartele, le-am văzut filmele și toți mărturisesc exact ceea ce tatăl meu a dezvăluit în această dimineață: Aceste sacrificii crude de copii, etc. Nu trebuie să repet toate acestea din nou. Nu uitați să ascultați acest discurs și, de asemenea, să vizionați aceste filme în care victimele confirmă toate acestea față în față. De exemplu, că Francmasoneria de grad înalt este înrădăcinată în satanism pur. Dar aceste victime au experimentat direct ce înseamnă când Satana este "Dumnezeu" sau când Satana este venerat, când este invocat, așa cum am auzit de la francmasonul de 33 de grade Arthur Edward Waite. Aceasta era teoria. În practică, victimele mărturisesc cea mai mare oroare imaginabilă, cel mai crud lucru pe care îl poate experimenta o ființă umană. Și asta este ceea ce înseamnă satanismul în esența sa. Spun că toți cei care se ocupă de acest subiect ajung la sfârșit pentru că este atât de crud, pentru că satanismul este opusul a tot ceea ce constituie Dumnezeu, a tot ceea ce găsim frumos, bun, pe care îl numim pașnic, glorios, minunat, ceea ce credem sau simțim că este divin sau ceresc. Întoarceți asta pe dos și veți avea cruzime, violență, distrugere, chiar mutilare. Acest lucru este intolerabil și de necrezut pentru noi, oamenii sinceri. Puteți vedea acest lucru și în ultimul meu film, unde "Biserica elvețiană a Satanei" etalează deschis aceste atrocități pe propriul canal. Este aproape insuportabil. Marea întrebare care se pune acum este: chiar trebuie să ne confruntăm cu asta? Nu este bine pentru starea noastră de spirit, ne trage în jos atât de mult, trebuie să ne ocupăm cu lumina. Da, da, noi suntem lumina, așa este, iar lumina este căderea acestor atrocități. Dar dacă nu recunoaștem ce fel de oameni se află la conducerea acestui pământ - așa cum am dovedit noi astăzi, așa cum a dovedit tata - dacă nu lăsăm această răutate abisală din rândurile de sus ale acestor conducători ai lumii să ne afecteze, atunci vom continua să ne temem de pandemiile lor, de crizele lor climatice, de războaiele lor alimentate. Le citim ziarele mincinoase, vom privi neputincioși cum ne distrug mediul și mai mult, cum jefuiesc pământurile și proprietățile, cum jefuiesc țările sărace. Ne uităm la filmele lor, le ascultăm muzica - "Trallalla, Didelidei" -, discutăm dacă vaccinarea cu ARNm este bună sau rea, dacă există sau nu chemtrails, dacă soarele ar trebui întunecat sau nu, câte antene 5G și câte raze Starlink ar mai trebui atârinate în spațiu. Privim cum milioane de roboți umanoizi sunt dezlănțuiți pe Pământ și cum vom fi înlocuiți de aceste AI-uri etc. etc. Dar numai atunci când vom fi pătruns până la capul caracatiței și întreaga umanitate va înțelege ce nebuni ne conduc și ce fel de oameni sunt, care sunt lucrările lor, care este mentalitatea lor și ce înseamnă satanismul în esența sa, numai atunci ne vom scutura de aceste lanțuri de pe noi și vom face acest lucru în întreaga lume, așa cum a spus Papa. Atunci ne vom ridica cu toții în picioare. Atunci vom face lumină împreună și vom pune capăt acestei nebunii, pentru că lumina este mai puternică decât întunericul și pentru că Dumnezeu este mai puternic decât Satana. Și de aceea aș dori să încep prin a trece la două victime ale satanismului care au supraviețuit abuzului satanic ritual și acestei violențe satanice

dezgustătoare. Apoi trec la experți, la martori pe același subiect, care ne spun ce se ascunde în spatele acestei situații - până la militari și așa mai departe. Și trebuie să privim acolo pentru a înțelege ce se întâmplă cu lumea noastră. Nu sunt prezentate imagini, dar va trebui să ne confruntăm cu ea: Ce înseamnă satanismul? Dar vom arăta și soluțiile, ce poate face fiecare dintre noi pentru a opri acest lucru! Și eu spun că, dacă cineva nu poate face față deloc, atunci poate să stea pe o parte pentru un timp sau să-și acopere urechile între timp dacă trebuie și dacă devine prea intens. Dar nu vom intra în prea multe detalii, pot să vă spun asta. Dar tot trebuie să vorbim despre asta. Trebuie să ne amintim că acești oameni au trebuit să experimenteze ceea ce noi doar ascultăm superficial în două sau trei fraze. Prin urmare, sunt în favoarea confruntării cu acest lucru acum și a unei analize mai atente! Numai atunci vom putea trage concluziile corecte. Vom trece acum la Sandra Rasch. Ea s-a născut într-o familie satanistă și spune din experiențele ei, de exemplu: "Francmasonii de cel mai înalt grad sunt cu siguranță sataniști, iar zeul lor era un zeu negru care se plasase în universul nostru pentru a întuneca și a prelua totul". Clip off.

[Scurtă biografie a Sandrei Rasch]

Sandra Rasch este o supraviețuitoare a violenței rituale din Germania.

Ea și sora ei Antje au crescut într-o familie satanistă. Copiii au fost vânduți pedofililor și abuzați grav. Sandra și sora ei au trebuit să ia parte la numeroase ritualuri satanice. Au avut loc sacrificii și canibalism.

Cele două surori au fost separate sistematic una de cealaltă, așa că au întrerupt legătura. În filmul "Höllenleben" de Liz Wieskerstrauch, care se bazează pe cercetările lui Guido Grandt, Sandra și Antje asistă la aceleași ritualuri în detaliu, separat una de cealaltă și fără să se consulte. Înainte de asta, nu mai avuseseră niciun contact una cu cealaltă timp de zece ani. Experiența, pe care o povestesc în detaliu, se referă la nașterea rituală a lui Antje, în timpul căreia copilul a fost ulterior ucis.

Filmul "Höllenleben - Der Kampf der Opfer: Ritueller Missbrauch in Deutschland" a fost difuzat pe ARD în 2003. În el, victimele raportează abuzuri satanice rituale. Ei numesc locurile și autorii abuzurilor rituale.

Cu toate acestea, filmul nu a fost urmat de un scandal mediatic și poliția a închis ancheta după câțiva ani. Nimeni nu a fost adus în fața justiției pentru aceste acte teribile, cu atât mai puțin condamnat. Este evident că ancheta și prelucrarea juridică a acestor infracțiuni atroce nu au fost dorite. De atunci, filmul a fost șters din mediateca ARD și poate fi găsit doar pe conturi private. Mass-media de serviciu public s-au distanțat de clarificarea abuzului ritual satanic sau chiar au ridiculizat victimele, cum ar fi Böhmermann de la ZDF sau Rehmann de la SRF.

Sandra Rasch este acum specialistă în sprijinirea terapeutică a persoanelor care au suferit abuzuri rituale sau alte traumatisme grave, cum ar fi pedosexualitatea, prostituția forțată, controlul minții, abuzul, violul și neglijarea. Pe site-ul ei raschheilen.de, cei afectați se pot înregistra pentru a-și procesa experiențele traumatice și a-și dezlănțui lumina interioară. A scris o carte despre experiențele sale intitulată: "Înainte să renunți: Depășind trauma, abuzul ritual și controlul minții".

[Lois] O văd deja pe Sandra aici, ne auzi? [Sandra dă din cap]. Minunat. Da, bună, dragă Sandra. Este o onoare pentru noi să vă avem astăzi aici, la cea de-a 22-a ediție AZK!

[Sandra] Da, bună Lois. Este o onoare să fiu cu tine. Vă mulțumesc foarte, foarte mult că m-ați invitat la acest eveniment.

[Lois] Mulțumesc foarte mult. Da, sora dumneavoastră Antje a fost foarte prezentă în filmul "Höllenleben". Dar și voi v-ați născut în acest neam satanic. Ce ați experimentat? Ce ne puteți spune despre satanism în acest context?

[Sandra] Ei bine, acest film reflectă într-un fel cum a fost relația noastră din copilărie. Dar

ceea ce aş dori să clarific este cum este viaţa într-o astfel de sectă satanică, pentru că mi-am dat seama că foarte, foarte mulţi oameni nu au nicio idee despre cum este. Şi chiar aşa este. Trăieşti pe două niveluri. Unul este acest nivel de abuz şi celălalt - aceşti copii raportaţi trăiesc la acest nivel de zi cu zi, ca şi mine. Şi, de asemenea, în viaţa de zi cu zi: îţi este mereu frică. Este o "poziţie de precauţie" constantă, permanentă, pentru că trebuie să fii mereu atent la cum gândeşti, la cum simţi şi la ce spui. Se observă privirile şi se testează, de asemenea, dacă afişaţi comportamentul corect. Ei controlează prietenii, legăturile, modul în care te afli la şcoală, cu cine te afli la şcoală. Ei pur şi simplu controlează totul, da, practic fiecare respiraţie. Şi dacă deviezi, de exemplu, dacă ai o prietenie şi devine prea apropiată, se separă. Nu există absolut nicio scăpare. Ei sunt în minte, observă gândurile, privirile, sentimentele, întreaga fiinţă şi obţin totul. Şi, foarte important, copiii sunt proprietatea absolută a acestui cult. Ei sunt ca şi desenaţi.

[Lois] Şi ce aţi experimentat acolo în sectă, în termeni practici?

[Sandra] Experienţele mele - aceasta este aproape o premieră, faptul că vorbesc despre mine, pentru că înainte am fost întotdeauna dornică să vorbesc doar despre vindecare. Dar cred că pot face asta acum. Deci, am fost luată în fiecare noapte, mi s-au dat droguri. Mi se dădeau droguri. Exact. Aveam saci pe cap, eram condusă acolo. Mi s-au administrat hormoni de timpuriu. Deci nu am avut o pubertate normală, mi s-au administrat hormoni şi am fost însărcinată în mod deliberat. Au fost scoase din mine în diferite etape. Ştiu că am purtat unul destul de departe, care ar fi fost viabil. Apoi unul dintre ei a fost scos din mine şi - încă sângeram - pielea acestui copil a fost jupuită în faţa ochilor mei. Mi-a luat mulţi, mulţi ani să-mi dau seama cumva cum să trăiesc cu asta. Apoi, există problema acestor copii protejaţi şi neprotejaţi. Oamenii spun mereu: "De unde vin toţi copiii?" Dar tocmai prin aceste sarcini ţintite şi conştiente. Şi un număr extrem de mare de copii - şi sunt într-adevăr sute de mii - trăiesc în barăci, în cuşti, în tuneluri şi sunt îngrijiţi undeva. Uneori a trebuit să am grijă de copii pentru ca ei să supravieţuiască cumva, iar ei au fost abuzaţi, luaţi şi folosiţi până când nimic altceva nu a mai funcţionat. Apoi sunt sacrificate şi organele sunt vândute sau - nu ştiu ce fac. Aşa că folosesc totul. Şi pentru a produce acest adrenochrom în această stare extrem de traumatizantă - cu alte cuvinte, pentru a extrage acest sânge - această producţie de adrenochrom şi această traumatizare ridicată constantă, acesta este un mega stres. Organismul nu mai poate suporta.

Un alt lucru care mi s-a întâmplat: ei iniţiază [acceptă sau iniţiază într-o comunitate] şi copiii. Odată am fost pusă într-un mormânt şi au început să mă îngroape. Astfel, un copil zace în mormânt, iar ceilalţi trebuie să fie atât de ascultători faţă de cult încât să îngroape de viu un alt copil. Da, este un fel de iniţiere [introducerea sau acceptarea într-un grup, rol sau statut special, adesea asociată cu un ritual sau un act special]. Şi eu am fost odată cea care zăcea în mormânt şi am fost scosă suficient de devreme pentru a supravieţui. Când am îmbătrânit şi nu am mai fost potrivită pentru sexul cu copii, am fost prostituată. Am fost antrenată să dansez în faţa bărbaţilor care apoi mă alegeau. Iar pentru condiţionare mi s-a dat un costum complet cu ace pe interior. Şi dacă nu eram suficient de dispusă, îmi puneau costumul pe mine. Aşa că vă puteţi imagina că fiecare mişcare este foarte crudă.

Un alt aspect este că există foarte, foarte, foarte mulţi copii victime pentru a face din copii şi făptaşi. Există o condiţionare psihologică conform căreia copiii trebuie să aleagă cine moare. Ei trebuie să ia o decizie, au mereu sentimentul că iau o decizie greşită, că sunt mereu de vină şi că greşesc mereu cumva, dar nu pot salva pe nimeni. Când eram mică - aveam în jur de cinci sau şase ani - am fost şi eu transformată în făptaş şi a trebuit să deschid un cadavru care era încă cald. Am fost condusă de mână pentru a scoate inima. Ei fac acelaşi lucru cu aproape toţi cei care se află acolo.

[Lois] Da, am auzit asta din nou şi din nou!

[Sandra] Da, exact. Și ceea ce este, de asemenea, un ritual foarte important: cu copiii mici - la vârsta de trei ani - ei chiar au o nuntă satanică. Da, am experimentat și eu asta, când chiar te îmbraci într-o rochie de mireasă neagră cu voal și te căsătorești - și apoi, desigur, este o orgie în masă.

[Lois] Hmm.

[Sandra] Da, exact. Odată am fost dusă în Belgia și a fost ca în cazul Dutroux, unde copiii așteaptă în camere întunecate - fără ferestre, în întuneric, complet dărăpănate - până când sunt luați și împrumărați, folosiți. Și asta a fost foarte brutal. Îmi amintesc că odată a trebuit să conduc prin Belgia ca adult. Am spus: "Doar pe autostradă și acolo unde văd lumini". Nu ar fi trebuit să mergem niciodată acolo, pentru că Belgia a fost extrem de crudă și a ajuns până la rangurile regale, înalte. Așa că întotdeauna se merge direct la vârf. Există o ierarhie și multe niveluri. Iar acest abuz în masă este doar la nivel inferior, dar anumite lucruri vin de la vârf și sunt orchestrate de la vârf, deoarece este pur și simplu un factor economic pentru ei.

[Lois] Ai văzut și tu asta, că sunt cele de sus de acolo?

[Sandra] Da.

[Lois] În regulă.

[Sandra] Este vorba despre suflet. Cei care fac asta nu au suflet sau au un suflet negru. Adesea sunt doar conștiință și vor doar să posedă, să transforme sau să ucidă sufletul.

[Lois] Crud, da.

[Sandra] Pentru că aceasta este lumina acestui pământ.

[Lois] Da, îți mulțumesc foarte mult pentru deschidere, Sandra, pentru că ai vorbit despre asta și ai împărtășit-o cu noi. Nu este ușor, după cum știm de la alte victime. Este un pas mare pentru ei să vorbească despre aceste experiențe îngrozitoare. Este îngrozitor. Vă mulțumim că ne-ați împărtășit acest lucru - pentru prima dată aici, la AZK 22 - cu detalii pe care lumea încă nu le cunoaște. Mă zguduie de fiecare dată. Această ideologie satanică este pur și simplu abisală de rea, așa cum ați explicat din nou.

Dar puteți spune, de asemenea, că conștientizarea abuzurilor rituale satanice este în creștere în rândul populației și că aceste atrocități devin din ce în ce mai mediatizate, deoarece din ce în ce mai multe dintre ele ies la lumină. Dar acum există un așa-numit "avocat" pentru victimele violenței rituale, și anume avocata Ellen Engel. Ea este o voce puternică în public. Cu toate acestea, ea spune că nu poți crede tot ceea ce spun victimele, mai ales când vine vorba de infanticid. Ea nu a găsit niciodată rapoarte de copii dispăruți în locurile în care victimele au depus mărturie. Sau că nu apăruse nimic în ziar despre dispariția unor copii, deci nu putea fi așa. În calitate de avocat al victimelor, ea prezintă victimele ca fiind nedemne de încredere. Ce răspundeți la asta?

[Sandra] Incredibil, pentru că există sute de mii de copii care pur și simplu nu sunt raportați la suprafață - despre care nimeni nu știe nimic, care trăiesc cu adevărat în secret, care trăiesc maltratați, care nu văd niciodată lumina zilei - care abia sunt ținuti în viață și care sunt torturați până la moarte... - nu vreau să o spun - și torturați. Și nimeni nu-și dă seama. Totul se întâmplă până la vârful ierarhiei, iar aceștia au cele mai bune mecanisme de mușamalizare. Am avut o Soko [comisie specială, o comisie de anchetă formată special] la acea vreme. Cea care ne-a crezut a fost retrasă imediat. Unul dintre ei continua să râdă când am fost interogat. Au mușamalizat în mod deliberat. Mulți oameni vorbesc despre Castelul Wewelsburg. Da, am fost și eu acolo. Dar ei spun că nu pot găsi nimic acolo. Acolo sunt oameni care curăță locul crimei, iar dacă există un polițist care spune: "Nu am găsit nimic" - asta e tot. Ideea este că copiii sunt cea mai mare marfă dintre toate. În ceea ce privește organele - fetoșii sunt folosiți pentru creme, pentru cosmetice, pentru tot felul de lucruri. Turismul sexual este cea mai mare problemă dintre toate. Da, ele sunt traficate și

vândute și totul se întâmplă sub radar, este o organizație separată în cadrul politicii publice. [Lois] Wow, da, mulțumesc pentru explicații. Am descris un total de 1024 de cazuri de supraviețuitori în patru filme documentare pe tema violenței rituale. Și aceleași rapoarte continuă să vină din diferite țări, iar și iar și iar. De la victime care vorbesc limbi diferite. Dar ceea ce este cel mai consistent în toate rapoartele este întotdeauna afirmația că sunt implicate persoane de rang înalt care sunt bine conectate între ele. Ellen Engel contrazice, de asemenea, aceste afirmații, deoarece spune că nicio crimă nu poate fi atât de perfectă încât să nu ajungă în atenția publicului. Ce spuneți în calitate de martor ocular? Ați văzut și persoane de rang înalt?

[Sandra] Da, în Belgia. Am văzut că merge până sus. Și am câțiva clienți care au văzut, de asemenea, persoane de rang înalt. Ideea este că această rețea - există medici, moașe, avocați, ofițeri de poliție, judecători, politicieni, funcționari publici, totul este acolo - are o infrastructură atât de sofisticată încât funcționează ca o a doua rețea sub infrastructura noastră normală. Și nimeni nu știe asta. Sunt atât de uniți, încât mușamalizează atât de mult încât un "om normal" nici măcar nu-și dă seama. Deci Ellen Engel nu se uită acolo. Este naiv să crezi că cineva ar fi văzut asta. Birourile de asistență socială pentru tineret trimit pedofili. Pe atunci, sora mea a mers la biroul de protecție a tinerilor și le-a spus ce s-a întâmplat. Nu s-a întâmplat nimic. Această mantie a tăcerii care este dată fiecărei victime. Este profund programată, este cel mai profund mecanism de supraviețuire. Dar întreaga societate este programată pentru reprimare, pentru evitare. Atunci când o persoană bolnavă mintal merge la o clinică, nu este tratată, i se spune: "Oh, nu te uita atât de adânc, îți va fi din nou mai rău". Evitarea este propagată peste tot. Deci este clar că nu vor să se uite la asta, că spun: "Oh, nu, doar îmi imaginez, nu este adevărat, totul este minunat". Acesta a devenit un mecanism programat social și a devenit deosebit de puternic în ultimii ani din cauza coronavirusului. Au testat acest lucru pe copiii din aceste culte timp de mulți, mulți ani și acum îl implementează în societate.

[Lois] Da.

[Sandra] Aceasta a fost baza pentru ceea ce se întâmplă acum aici, peste tot.

[Sandra] Și acum știu cum să o facă. Mass-media este hipnoza în masă. Da, deci ce se întâmplă acolo este o problemă cu totul separată.

[Da, mulțumesc foarte mult pentru această explicație, dragă Sandra.]

[Sandra] Cu plăcere.

[Vă doresc multă, multă putere și binecuvântare pentru munca dumneavoastră terapeutică cu victimele.]

[Sandra] Da, mulțumesc.

[Lois] Pa Sandra, pa, mulțumesc!

Am dori acum să trecem la Chantal Frei. De asemenea, ea a vorbit mult despre aceste încurcături la nivel înalt. Ea este, de asemenea, o supraviețuitoare a violenței rituale. I-aș spune: „Start videoclipul!”

[Scurtă biografie a lui Chantal Frei]

Chantal Frei este o femeie elvețiană și supraviețuitoare a violenței rituale. Este foarte interesată să crească gradul de conștientizare a violenței rituale satanice, astfel încât această problemă să fie auzită de public și copiii noștri să poată fi protejați de ea.

Chantal a fost răpită când era mică și a căzut în ghearele unui cult satanic crud. Acolo a fost supusă zilnic violenței fizice, psihologice și sexuale, ca parte a ritualurilor. Tatăl ei de cult era un satanist practicant. În cadrul cultului aveau loc sacrificări de copii în onoarea lui Satan. De la o vârstă fragedă a fost abuzată ca sclavă sexuală de diverse grupuri. La doar șase ani, sataniștii au decis să o antreneze pentru a deveni o "Mamă a Întunericului" [acesta este al treilea nivel (din șase) în ierarhia părții feminine a Illuminati]. Acest lucru însemna că trebuia

să aibă grijă de ceilalți copii din sectă și să îi pregătească pentru alte abuzuri. A trebuit să ia parte la nenumărate ritualuri crude și sacrificii. Pentru o lungă perioadă de timp, ea nu a fost conștientă de partea întunecată a vieții sale, deoarece a suferit o personalitate divizată [tulburare disociativă de identitate sau DIS pe scurt] ca urmare a torturii. La vârsta de 30 de ani, a suferit o cădere psihică și fizică. Apoi, amintirile experiențelor ei teribile au revenit încet. După ani de zile, ea a reușit în cele din urmă să părăsească cultul și a început să vorbească despre experiențele sale.

Astăzi Chantal dă interviuri și își face publică povestea. Ea numește mulți dintre făptașii care au luat parte la ritualuri sau au fost implicați activ. Potrivit acesteia, printre ei se numără numeroase celebrități, precum Regina Elisabeta a II-a, Regele Felipe al Spaniei, Gérard Depardieu, Tom Cruise și Bill Clinton.

A scris două cărți despre experiențele sale cu titlurile "Eu vorbesc!" și "Eu întreb".

În 2023, ea a lansat proiectul "50 de voci ale abuzului ritual". Pe site-ul 50voices.org, 50 de supraviețuitori își descriu experiențele foarte personale de violență rituală satanică. Da, cred că avem legătura. Bună, dragă Chantal, suntem încântați să te avem alături de noi astăzi.

[Chantal] Bună, dragă Lois, mulțumesc foarte mult pentru această invitație. Este o mare onoare pentru mine să fiu cu tine astăzi și să vorbesc despre asta.

[Lois] Minunat, mulțumesc. Dragă Chantal, când oamenii aud că "amintirile" revin doar treptat la astfel de experiențe teribile, de obicei se deconectează imediat: "Asta nu se poate!

Asemenea lucruri teribile, știi asta când se întâmplă." Ce le spuneți acestor oameni?

[Chantal] Da, asta e ceva ce aud foarte des. Dar trebuie să spun că este greșit. Pentru că "uiți" evenimentele foarte rele. - Deci le "uitați" în viața de zi cu zi, ca să spun așa. De ce?

Așadar, aș dori să vă spun ceva ce am experimentat sau am auzit cu toții înainte. Să spunem că este vorba despre o persoană care are un accident de mașină foarte grav. De regulă - nu întotdeauna, dar de regulă - în momentul în care se întâmplă acest accident, persoana disociază acest eveniment - această situație - deoarece este extrem de rău și nu poate fi integrat în acel moment.

[Lois] Ce înseamnă "disociat"?

[Chantal] Te rog?

[Lois] Ce înseamnă "disociat"?

[Chantal] Deci asta înseamnă că evenimentul care se întâmplă se întâmplă în afara voastră.

Așa că nu o puteți integra singuri, nu o puteți procesa pe moment. Nu înțelegeți ce se întâmplă, dar se întâmplă oricum. Și de aceea acest proces se numește "disociere". Și acesta este de fapt un proces natural și aș spune chiar că este o strategie de supraviețuire care este înrădăcinată în noi, oamenii, în toți oamenii. Și apoi nu dispare pur și simplu, ci intră în așa-numita memorie de vis. Iar memoria viselor se formează atunci când se întâmplă lucruri foarte, foarte rele, dramatice. Și abia mult mai târziu - de obicei, uneori după zile, luni sau, în cazul meu, după ani de zile - revine la suprafață, adică atunci când amnezia care s-a format în jurul său - adică pierderea memoriei - când se destramă din nou și amintirile revin încet, atunci revine în memorie. Și apoi aveți capacitatea sau spațiul de a lucra la ea încet. Și apoi îi amintești din nou, chiar și după ani de zile.

[Lois] Și apoi detaliile și totul vă revin brusc, vă amintiți totul?

[Chantal] Da, apare. Așa că trebuie să vă imaginați că este ca un coș și toate amintirile proaste, experiențele dramatice, sunt aruncate acolo. Pentru că atunci când vine vorba de violența rituală - și despre asta vorbim - există atât de multe experiențe dramatice și totul este aruncat într-un coș mare. Și știi, este ca orice spălătorie, apare o amintire și apoi alta, iar la început nu este deloc coerentă, deci nu are niciun fel de linie directoare. Astfel, ele sunt ca niște piese mici ale unui puzzle pe care le puteți asambla în timp. Dar această piesă a puzzle-ului este de fapt detaliată, dar s-ar putea să nu înțelegeți ce este în această imagine

dacă nu ați reușit să le adăugați pe celelalte încă.

[Lois] În regulă. Da, este incredibil în adevăratul sens al cuvântului. Apoi ați trăit lucruri atât de oribile și oamenii nu vă cred - pentru că este atât de incredibil că această personalitate divizată există cu adevărat, această reprimare a amintirilor, această amnezie. Dar există și alte obstacole care împiedică supraviețuitorii să nu fie crezuți. Și acesta este incredibilul evenimentelor în sine. Auzi asta de la aproape toți supraviețuitorii, că făptașii chiar le spun direct în față: "Nimeni nu te va crede, sună mult prea nebunesc". Guido Grandt mi-a dat recent un exemplu de caz în care un agresor s-a deghizat în Mickey Mouse și a abuzat de un copil. Și atunci când copilul a vorbit despre asta și a spus: "Mickey Mouse m-a violat", bineînțeles că nimeni nu l-a crezut, iar autorul a râs în hohote. Da, Chantal, îți voi reda un scurt fragment dintr-un videoclip al mișcării "Panica satanică". Pentru că vorbesc despre tine acolo. Și aceasta este mișcarea care spune că violența satanic-rituală nu există. Victimele doresc doar atenție și inventează totul sau sunt convinse de terapeuți și așa mai departe. Să ascultăm asta pentru un moment.

"Chantal Frei - pentru a spune simplu: ori de câte ori este menționat numele - există o mulțime de videoclipuri cu ea, și chiar am arătat un clip al unuia dintre ele în public la unul dintre evenimentele noastre. Eu le dau oamenilor doar slujba asta: Astfel, ea spune că a fost abuzată ritualic în Catedrala din Barcelona în timpul unui ritual satanic de către "cei trei tenori" [un trio format din cântăreții de operă Plácido Domingo, Luciano Pavarotti și José Carreras] și Peter Alexander. Nu cred că trebuie să spun mai multe despre acest caz. Mai este ceva cu adevărat important?"

[Lois] Deci, dragă Chantal, tu și povestea ta ați valorat 30 de secunde pentru acest grup, iar apoi cârligul a fost dedesubt pentru ei. Nu se poate ca "Cei trei tenori" și Peter Alexander să vă fi violat ritual în Catedrala din Barcelona. Acest lucru ne aduce înapoi la subiectul pe care tocmai l-am discutat cu Sandra Rasch. - că marea majoritate a supraviețuitorilor vorbesc despre implicarea unor persoane proeminente și de elită, care sunt bine interconectate la nivel internațional și care s-ar acoperi reciproc. Deci, Chantal, ai mai mult de 30 de secunde pentru a spune ceva despre asta.

[Chantal] Da, ei bine, ai spus-o de câteva ori. Este atât de inimaginabil, este atât de puțin probabil. Deci, de fapt, depășește cadrul normal în care aveți dificultăți în a crede acest lucru. Și așa este, când ești copil și experimentezi acest lucru, ți se spune de nenumărate ori, ți se bagă în cap: "Dacă vei vorbi vreodată despre asta, oricum nu-ți va folosi la nimic, pentru că nimeni nu te va crede." Este într-adevăr o astfel de pătură. Acest lucru îi protejează pe făptași și este, de asemenea, una dintre cele mai mari arme ale lor, faptul că lucrurile pe care le organizează sunt atât de imense și depășesc cu mult sfera de aplicare, încât o persoană normală - sau cineva care duce o viață normală - cu greu își poate imagina. Da, dar așa stau lucrurile. Deci, în primul rând, vreau să spun că nu sunt acolo și că nu vorbesc despre experiențele mele, astfel încât să am cât mai mulți oameni care să mă creadă. Deci, dacă Bernd Harder nu mă crede, atunci nu ar trebui să mă creadă. Dar eu sunt acolo pentru a-i încuraja pe oameni să își pună întrebări atunci când aud așa ceva: Și dacă totuși ar fi adevărat? Cu adevărat, îi pot asigura pe toți cei care ascultă și urmăresc această emisiune că - dacă porniți pe această cale - veți realiza foarte repede că, din păcate, acest lucru este încă adevărat. Din păcate, din păcate. De ce, din păcate? Pentru că chiar acum, în acest moment în care vorbim unii cu alții, există copii care trăiesc această experiență. Și dacă nu ne ridicăm și nu privim și nu spunem tot timpul: "Oh, este imposibil", atunci acești copii vor continua să experimenteze acest lucru. Și cred că este responsabilitatea noastră, a societății, să ne uităm - și sunt aici să vorbesc despre asta pentru că am experimentat-o - și chiar vreau să încurajez oamenii să se uite. Da, și chiar veți găsi dovezi că acest lucru este adevărat.

[Lois] Da, mulțumesc Chantal. Doriți să ne spuneți pe scurt ce ați experimentat în Barcelona? Bernd Harder a respins-o deoarece se pare că nu este posibil.

[Chantal] Da, deci în Barcelona a fost așa - presupun, desigur, că oamenii importanți au închiriat întreaga "Sagrada Familia" [bazilica romano-catolică din Barcelona], care se află în centrul orașului, sau pur și simplu au rezervat-o pentru ei. - Și asta a fost pe 30 aprilie, iar 30 aprilie este ziua de naștere a Satanei, și a fost organizat un ritual uriaș, uriaș. Deci, pe de o parte, ziua de naștere a Satanei, pe de altă parte, finalizarea așa-numitului meu antrenament ca "Mamă a Întunericului" - despre care am mai auzit. Și în acest ritual, am fost pur și simplu violată de celebrități - așa cum tocmai a spus Bernd Harder - "cei trei tenori" și Peter Alexander. "Cei trei tenori", pe atunci nu erau încă cunoscuți ca "cei trei tenori". Așadar, pe atunci încă mai făceau spectacole sau concerte separate. Dar atunci, era deja o problemă că se vor întâlni la un moment dat. Am auzit acest lucru de nenumărate ori la astfel de evenimente, ce se va întâmpla în viitor sau ce planuri au. Așa că toți trei au fost acolo și s-au reunit abia mai târziu. Acest lucru se întâmplă și în locurile în care sunt invitați oameni, adică oameni proeminenți, care poate nu sunt încă atât de proeminenți în acel moment. Dar tocmai pentru că iau parte la astfel de ritualuri, li se promite că își vor primi cariera în schimb. Și cred că asta s-a întâmplat cu "cei trei tenori", pentru că cred că au devenit celebri doi sau trei ani mai târziu.

[Lois] Incredibil. Da, chiar nu ați crede dacă sute și acum chiar mii de oameni nu ar face exact aceleași afirmații. Așa cum am menționat, tocmai am prelucrat 1024 de rapoarte ale supraviețuitorilor în documentarele mele - iar acest lucru este total crud. În 2022 au existat încă 27 de rapoarte ale victimelor, în 2023 au existat deja 111 rapoarte ale supraviețuitorilor, în 2024 au existat deja 247 și în acest an 640 de rapoarte noi. Este o curbă exponențială, iar acest val nu are sfârșit. De aceea, tatăl meu a avut această idee genială cu Vetopedia, astfel încât supraviețuitorii violenței rituale să se poată înregistra pe Vetopedia. Este ca o Wikipedia, dar este o enciclopedie gratuită a vocilor disidente. Toate aceste rapoarte pot fi colectate și prezentate într-o mare bază de date internațională. Iar această platformă este deja disponibilă în 21 de limbi. Chantal, am văzut că v-ați înscris deja. Cred că este genial. Doriți să le spuneți pe scurt celorlalți supraviețuitori și nouă cum să ne înscriem sau doriți să ne arătați intrarea dumneavoastră?

[Chantal] Da, mi-ar plăcea. La rubrica "Violență rituală", există scurte rapoarte ale martorilor. Puteți face clic pe "Introduceți rapoartele martorilor" în partea dreaptă sus și apoi puteți răspunde la diverse întrebări. În primul rând, spuneți pe scurt povestea vieții dvs., dar și scenele crimei în care ați trăit această experiență, țările, autorii pe care i-ați văzut - dacă doriți să introduceți acest lucru. Cred că aceasta este o idee genială și aș dori să-i încurajez pe toți supraviețuitorii care îndrăznesc să participe la ceva. De asemenea, îl puteți introduce anonim. De fapt, este vorba de a ne ridica vocea, de a arăta: "Bună ziua, nu suntem singuri, suntem aici. Ne ridicăm vocea și nu ne vom opri până când nu vom fi auziți." Deci cred că suntem auziți - cred asta - dar suntem încă ignorați de marea majoritate. Și acesta este un mijloc de a minimiza acest - care este cuvântul din nou?

Lois: Vetopedia

[Chantal] Da, exact. Și acesta este un mod de a continua - și nu există niciun pericol pentru tine dacă te înscrii - și de a continua să-ți ridici vocea în mod constant. Aș dori să vă încurajez să faceți acest lucru.

[Lois] Foarte frumos, vă mulțumesc foarte mult pentru participare și înscriere. De asemenea, puteți introduce sursele pe Vetopedia. Vedem cele două cărți ale dvs. aici, unde le puteți comanda. De asemenea, puteți încărca videoclipuri. Vetopedia are un aspect foarte special, acela că sursele sunt securizate, deoarece multe videoclipuri despre violența rituală dispar constant de pe internet! Pentru multe alte victime, am reușit deja să securizăm aceste

videoclipuri pe Vetopedia, care au dispărut deja de pe alte platforme.

Da, așa că vă mulțumesc foarte, foarte mult, dragă Chantal, pentru că stați acolo și mergeți înainte în ciuda tuturor acestor atacuri. Acum, de asemenea, cu Vetopedia din nou! Vă mulțumesc din suflet pentru această conversație.

[Chantal] Vă mulțumesc foarte mult pentru angajamentul dumneavoastră și pentru sprijinul acordat supraviețuitorilor violenței rituale. Vă mulțumim foarte mult.

[Lois] Cu plăcere.

Acum aș dori să trec la Marcel Polte, care a avut de-a face cu mulți supraviețuitori ai violenței rituale și explică aceste crime. Scoateți clema!

[Scurtă biografie a lui Marcel Polte]

După ce a studiat dreptul, Dr. Marcel Polte a lucrat timp de 15 ani ca avocat în firme internaționale de avocatură în domeniul dreptului comercial. El continuă să lucreze și astăzi ca avocat. Pe lângă activitatea sa de avocat, a condus timp de mai mulți ani un cabinet de psihoterapie non-medicală. Prin această activitate, el a intrat în contact cu subiectul abuzului ritual satanic în 2017 și s-a ocupat intens de acesta.

Cercetările sale și numeroasele întâlniri cu supraviețuitori ai violenței rituale satanice au dus la apariția a trei cărți: "Dark New World Order Volumes 1 and 2" și "Uncle Sam's: An Insider's Account from the Hell of Monarch-Mind Control". Cărțile sale sunt caracterizate de o cercetare aprofundată și de referințe extinse. De asemenea, el a sprijinit publicațiile supraviețuitorilor violenței rituale prin prefața sa. Unul dintre scopurile activității sale este de a arăta modul în care sunt conectate și aplicate violența satanic-rituală în cadrul cultelor și programele de control al minții ale serviciilor secrete, cum ar fi CIA. Tortura crudă și abuzul sunt folosite pentru a crea personalități divizate la copii și tineri care pot fi condiționați în consecință.

[Lois] Alo, Marcel Polte, ne auziți?

[Marcel] Da, te aud minunat.

[Lois] Foarte frumos, vă urăm bun venit la AZK 22. Este minunat să vă avem aici.

[Marcel] Mulțumesc, Lois.

[Lois] Ați auzit deja scurtele contribuții ale Sandrei Rasch și Chantal Frei aici, la cea de-a 22-a ediție AZK. De asemenea, ați avut de-a face cu numeroși supraviețuitori. Puteți rezuma într-o scurtă prezentare ceea ce ați dezvăluit în cărțile dumneavoastră pe tema violenței rituale satanice, dovezile dumneavoastră documentare privind implicarea armatei și a CIA? Și puteți spune ceva despre MK-Ultra-Mind Control și așa mai departe? Și ați putea să explicați pe scurt ce este MK-Ultra-Mind Control?

[Marcel] Da, mi-ar plăcea. Voi face asta. Și sunt încântat să am ocazia de a pune rapoartele Sandrei și ale lui Chantal într-un context mai larg. Abuzul ritual și controlul minții [controlul gândurilor sau al comportamentului] se referă tocmai la violența sistematică care nu constă doar în acte individuale, ci este încorporată în structuri mai largi. În cultele distructive, în programele militare secrete și în rețelele care operează peste generații. Am investigat acest complex militar-satanic timp de mulți ani și am documentat modul în care aceste domenii se întrepătrund reciproc. Cărțile mele sintetizează aceste constatări. Toate sursele și referințele pot fi găsite acolo. Și ceea ce prezint mai jos se bazează pe mărturiile unor supraviețuitori precum Chantal și Sandra, dar și pe o mulțime de literatură de specialitate scrisă de terapeuți, documente guvernamentale publicate și cercetări internaționale. Iar violența rituală, trebuie spus, este mai mult decât o iluzie religioasă sau un abuz sadic. Acestea sunt acte de violență structurate în mod deliberat care urmează un sistem de credințe oculte sau satanice. Iar în familiile cultului, tocmai această agendă este transmisă de la o generație la alta. De la naștere, copiii sunt forțați să joace rolul de victimă, dar și pe cel de făptaș. Ei sunt torturați, abuzați și forțați să ucidă animale sau chiar oameni, după cum tocmai am auzit.

Scopul din spatele acestei acțiuni este triplu. În primul rând, distrugerea personalității. Trauma extremă fragmentează psihicul victimei. Și apoi, în al doilea rând, pe baza acestora, modelarea unor părți controlabile ale personalității, așa-numitele "alters" sau părți interioare, care apoi execută comenzi specifice. Și în al treilea rând, și de asemenea important, legătura cu structura făptuitorului prin crearea vinovăției în rândul victimelor, dar și a fricii și loialității, într-un mod artificial. În acest fel, victimele sunt legate de aceste structuri de cult de la naștere. Iar aceste mecanisme au fost descrise de zeci de ani în cercetarea traumatismelor. Experți germani și internaționali precum Michaela Huber și Dr. Alison Miller confirmă acest model de disociere forțată [deconectare sau separare psihologică - de exemplu, sentiment de transă, sentiment de irealitate. O reacție de protecție a creierului, adesea în caz de stres sau de solicitări excesive], care se observă în mod regulat la victimele violenței rituale. Dar - și acest lucru este foarte important - existența violenței rituale poate fi dovedită nu numai din declarațiile martorilor, ci și din date.

"Grupul de lucru privind violența rituală" a efectuat mai multe sondaje în rândul psihoterapeuților din Germania în 2005 și 2007. În total, peste 200 de cazuri au fost catalogate drept credibile. Printre acestea se numără 42 de rapoarte de omucidere. Și "Utah State Task Force on Ritual Abuse" a confirmat structuri similare în SUA încă din 1992. În sfârșit - printre multe altele - studiul "Comisiei independente pentru investigarea abuzurilor sexuale asupra copiilor", UKASK, din Germania, din 2016. Acesta a evaluat din nou experiența a 174 de profesioniști psihosociali din Germania care au declarat că au lucrat cu victime ale violenței organizate și rituale. Dintre acestea, 69% din cazuri erau legate de grupuri satanice. Iar aceste cifre demonstrează acest lucru: Nu vorbim despre cazuri individuale, ci despre un fenomen care se repetă la nivel internațional și care a fost recunoscut în contexte profesionale cu mult înainte de a ajunge în atenția publicului.

Pentru a înțelege aceste mecanisme de violență rituală, trebuie să cunoaștem și programele istorice de control mental. În anii 1950, CIA a lansat proiectul MK-Ultra. Acesta a fost un program de cercetare pentru manipularea conștiinței umane. MK-Ultra a cuprins peste 140 de subproiecte cu experimente pe oameni în care au fost folosite droguri, în principal LSD, hipnoză, șocuri electrice, privarea de somn și privarea senzorială, adică privarea de stimuli. Iar scopul a fost acela de a dezvolta mecanisme de control asupra minții și comportamentului. Ceea ce este doar sugerat în documentele oficiale despre MK-Ultra este raportat de mulți supraviețuitori într-un context ritual ca o experiență reală. Și ceea ce este izbitor este că folosesc aceleași tehnici, aceleași ținte și uneori aceleași grupuri de infractori. Desigur, există și supraviețuitori ai programului MK Ultra în sine, care acum se numește "Proiectul Monarch". Mary Sparrow este una dintre ele. Declarația ei poate fi găsită pe pagina "50 Voices of Ritual Abuse" (<https://www.50voices.org/>). Dar și Cathy O'Brien și Katie Groves. Și deja în 1995 - și acest lucru este important - supraviețuitorii MK-Ultra au depus mărturie la Washington DC în fața "Comitetului consultativ privind experimentele cu radiații umane". Protocoalele pot fi găsite în continuare. Niciuna dintre acestea nu este o idee nouă. Punctul crucial este că violența rituală și MK-Ultra nu sunt fenomene separate. Ei sunt legați de o ideologie comună, satanismul ca sistem de putere și control. Și în ambele contexte regăsim aceleași principii de bază, și anume subjugarea totală a individului, dezumanizarea prin violență extremă și crearea de unelte, adică oameni care execută ordinele fără să-și amintească mai târziu de ele.

Psihologul Dr. Corydon Hammond a vorbit deschis despre aceste conexiuni încă din 1992, în cadrul unei conferințe, în așa-numitul său "discurs Greenbaum". El a descris modul în care cultele satanice și programele serviciilor secrete lucrau mână în mână pentru a induce disocierea [deconectare sau separare psihologică - de exemplu, sentimentul de transă, sentimentul de irealitate. O reacție de protecție a creierului, adesea cauzată de stres sau de

solicitări excesive] și de a programa aceste structuri de personalitate pentru anumite sarcini ale victimelor. Prin urmare, mulți supraviețuitori raportează, de asemenea, că autorii au fost ancorați atât în cercurile militare și ale serviciilor secrete, dar și în culte - cu alte cuvinte, dacă doriți, au avut două fețe ale aceleiași ideologii. Un exemplu proeminent - și sunt sigur că mulți oameni vor recunoaște numele - este locotenent-colonelul Michael Aquino, care a fost și Mare Preot al Templului lui Set.

[Lois] Satanist total, da!

[Marcel] Baza acestui control, se poate spune, este disocierea, separarea. Prin traume extreme, de cele mai multe ori repetate, conștiința se împarte în cele din urmă în părți individuale. Iar aceste părți interioare pot primi noi identități, sarcini și factori declanșatori din partea agresorilor.

Și foarte pe scurt despre cele mai importante metode, cum funcționează, cum se realizează. Aceasta include "inducerea traumei" prin tortură, durere, abuz, șocuri electrice sau experiențe apropiate de moarte, cum ar fi înecul, precum și hipnoza și sugestia. Totul este combinat cu simboluri, numere sau serii de litere, cum ar fi "codurile alfabetice", apoi această privare de stimuli, de exemplu în tancuri sau camere, comparabil cu modul în care este descris în serialul "Stranger Things"; inspirat de experimente reale. Apoi sunt administrate medicamente, adesea în combinație cu șocuri electrice, pentru a crește sugestibilitatea, adică capacitatea de a fi influențat. Și mai există și programarea prin ritualuri, în care autorii simulează un nivel spiritual pentru a implanta astfel de structuri de putere supranaturale în victime. În cercetările mele, am comparat apoi aceste mecanisme cu documentele MK-Ultra publicate. Iar elementele de bază, se poate spune, sunt foarte clar documentate.

Un element central al multor rapoarte ale victimelor sunt și așa-numitele programe de autodistrugere sau sinucidere, care servesc la controlul permanent al victimei și la prevenirea oricărei dezvăluiri în acest sens. Programele sunt apoi declanșate de factori declanșatori precum cuvinte sau simboluri cheie, anumite sunete sau muzică sau contactul cu anumite persoane sau instituții, de exemplu în contextul terapiei. Astfel încât, atunci când victima vorbește despre experiențele sale, începe brusc să intre în panică sau să se rănească, deoarece o parte interioară a fost programată să protejeze adevărul. Alte roluri ale acestor părți interne sunt apoi reporterii, pedepsitorii sau programatorii.

[Lois] Marcel, pot să te întrerup un moment?

[Marcel] Cu plăcere.

[Lois] Am văzut muzicieni și actori care și-au luat viața. Și atunci te gândești mereu: "Acum au faimă, au bani. De ce se sinucid acum?" Există vreo legătură cu acest "program de sinucidere"? Că ei ar vrea să despacheteze și brusc acest program se declanșează?

[Marcel] Da, aceasta este o întrebare foarte valabilă și, de asemenea, o observație foarte importantă, în special cu celebritățile, unde oamenii spun, așa cum tocmai ați menționat: "Au bogăție, au atenție, ar trebui să fie fericiți, chiar dacă există cu siguranță o anumită cantitate de stres implicată." Este posibil ca în anumite cazuri - mai ales atunci când există indicii că cineva dorește să despacheteze - să fie declanșate astfel de programe. Desigur, acest lucru este dificil de dovedit în retrospectivă. Cu toate acestea, cred că acestea sunt mai degrabă cazuri izolate. Pentru unii, este o presupunere foarte puternică, pentru cei care au indicat deja că vor să vorbească despre anumite lucruri sau au abordat deja anumite aspecte critice. Cu toate acestea, în multe cazuri, va exista altceva în spatele acestora. Și trebuie să vă întrebați: "Care este acest mare conflict interior pe care îl au aceste "celebrități" proeminente [celebrități] și care duce în cele din urmă la sinucidere?" Cu toate acestea, acest lucru duce la cercuri și mai întunecate sau la fel de întunecate, unde trebuie să vă întrebați: "Care a fost prețul acestei faime? Și poate apar conflicte de conștiință ca urmare a acestui fapt sau poate există chiar mecanisme care depășesc aceste tehnici de control al minții, așa cum le-am

descriu eu, pentru a înrobi astfel de oameni la un nivel foarte, foarte profund, ca să spun așa?" Ar depăși domeniul de aplicare al acestui articol, dar este un punct foarte, foarte important.

[Mulțumesc, foarte bine, da.

[Da, să trecem de la programul de sinucidere la imaginea de ansamblu. Și anume: aceștia nu sunt doar supraviețuitori din Germania sau, precum Chantal Frei, din Elveția, ci și din multe alte țări, cum ar fi Marea Britanie, SUA, Olanda, Australia și Elveția. În principiu, se poate spune că există rapoarte cu modele similare în întreaga lume - rezumate pe scurt. În majoritatea cazurilor, făptașul este familia. Sunt menționate scene ale crimei precum vile private, biserici, camere subterane, facilități militare și păduri. Apoi există controlul minții, traficul de persoane, pornografia infantilă, prostituția și așa-numitele filme snuff [înregistrări filmate cu aspect real ale crimelor, sinuciderilor și violențelor similare în scopuri de divertisment], dar și conexiuni între cultele locale în care se întâmplă acest lucru și rețelele internaționale. Și totul, aceste structuri, se suprapun din nou cu crima organizată, dar și cu domeniile de stat sau militare în care se fac experimente pe oameni.

Un exemplu menționat de Chantal Frei este legătura cu baza militară americană "Dagger Complex" din Darmstadt, unde a avut astfel de experiențe. Cathy O'Brien, de exemplu, numește, de asemenea, numeroase baze militare din SUA ca locuri ale crimelor, precum și facilități NASA, de exemplu.

[Marcel] În cartea mea "Uncle Sam's", am analizat declarațiile lui Katie Groves, care relatează în videoclipuri despre experiențele sale într-o așa-numită "fabrică de snuff", unde se produceau filme cu copii ucigași. Ea descrie modul în care acești copii au fost sistematic abuzați, torturați și uciși într-o instalație subterană din Texas. Conform declarației sale, instalația se afla sub controlul CIA, care ar fi condus o rețea internațională de trafic de copii. Un "experiment de vizualizare de la distanță" pe care l-a comandat a reușit să confirme existența acestei instalații dincolo de orice îndoială. Și deși aceste declarații, în afară de "vizionarea la distanță", sunt greu de verificat, trebuie spus că ele corespund în multe detalii cu modelele altor supraviețuitori, mai ales în combinație cu elemente rituale, context militar, dar și metode complexe de programare. În unele cazuri, supraviețuitorii care nu se cunosc între ei numesc aceleași scene ale crimei sau anumite scene ale crimei sau anumiți făptași. În cursul cercetărilor mele, am înaintat, de asemenea, CIA o așa-numită cerere FOIA, adică o cerere de informații în temeiul Legii americane privind libertatea de informare. Apoi am cerut predarea tuturor documentelor referitoare la supraviețuitoarea MK Ultra Cathy O'Brien, menționată mai sus. Iar răspunsul CIA este foarte interesant. Aceasta a fost următoarea: "Existența sau inexistența documentelor nu poate fi nici confirmată, nici contestată. Existența sau inexistența unor astfel de documente este în prezent autoclasificată și, prin urmare, protejată împotriva divulgării." Și dacă vă gândiți la acest răspuns, înseamnă că se spune oficial: "Evident, există dosare, dar acestea nu pot fi divulgate din motive de securitate națională." În caz contrar, ar fi spus pur și simplu: "Nu s-au găsit înregistrări". Deci "nu există nimic". Și faptul că există ceva în legătură cu Cathy O'Brien este un indiciu foarte puternic că există ceva în povestea ei, de exemplu.

În plus față de nivelul psihologic și tehnic, trebuie spus și că fondul spiritual-ideologic joacă un rol foarte important. Mulți făptași se consideră parte a unui ordin satanic sau luciferic care dorește să obțină putere prin suferință, moarte și subjugare. Pentru ei, aceste ritualuri sunt mai mult decât un simplu simbolism. Ei cred în energia sau puterea care poate fi obținută prin acest sacrificiu. Și tocmai această credință este transmisă din generație în generație în cadrul familiilor cultului și este apoi combinată cu o viziune elitistă asupra lumii: Adică, cei aleși - din punctul lor de vedere - sunt deasupra celorlalți oameni - de care, totuși, se tem și din cauza superiorității lor numerice.

[Lois] Da.

[Marcel] Consecințele pentru victime, și anume victimele acestor sisteme, sunt de asemenea importante. Acestea suferă de cele mai grave consecințe ale traumei, cum ar fi disocierea complexă [deconectare sau separare psihologică - de exemplu, senzație de transă, senzație de irealitate. O reacție de protecție a creierului, adesea cauzată de stres sau de solicitări excesive], flashback-uri - menționate de Sandra și Chantal - de tulburări de anxietate, comportament compulsiv. Pot exista boli fizice ca urmare a acestor ani de abuz. Și, adesea, și crize profunde de identitate. Prin urmare, mulți dintre cei afectați dezvoltă, de asemenea, această structură disociativă a identității, conform intenției autorilor. Acest lucru înseamnă că veți avea un număr mare de persoane în interior care apar și în exterior. Așadar, atunci când vorbim despre violența rituală și controlul minții - și încet-încet mă apropii de final - nu este vorba doar despre descoperirea unor cazuri individuale, ci despre întrebarea centrală: cât de multe știu aceste puteri despre conștiința umană și cum abuzează de aceste cunoștințe pentru a atinge un anumit scop final. Și anume înființarea unui imperiu mondial satanic - din punctul lor de vedere. Este foarte important să avem cercetări independente privind disocierea [deconectare sau separare psihologică - de exemplu, sentimentul de transă, sentimentul de irealitate. O reacție de protecție a creierului, adesea în caz de stres sau de solicitări excesive] și programarea bazată pe traume și existența unor spații sigure pentru supraviețuitori. Dar și curajul de a lucra împreună dincolo de granițele instituționale, deoarece tăcerea îi protejează doar pe făptași. Educația și conștientizarea sunt primul pas în ruperea acestui ciclu. Și munca mea se consideră, de asemenea, o contribuție la o clarificare mai cuprinzătoare a acestor mecanisme. Violența rituală nu este o problemă marginală, ci o oglindă a ceea ce se întâmplă atunci când grupurile secrete și oculte își extind influența în societatea noastră fără a fi observate.

[Lois] Da, domnule.

[Marcel] Prin urmare, depinde și de noi să privim mai atent, să luăm victimele în serios și să ne asigurăm că aceste constatări ajung la publicul larg. La urma urmei, acest lucru amenință libertatea fiecărui individ. Violența rituală și controlul minții, așa cum a fost deja exprimat în prelegere, sunt o expresie a aceleiași idei distructive: că o persoană poate fi dominată, distrusă și că sufletul ei poate fi preluat. Și totuși, fiecare adevăr care iese la iveală - și acesta este aspectul pozitiv al întregii chestii, ca să spun așa - slăbește acest sistem. În cele din urmă, iluminarea începe atunci când punem în cuvinte ceea ce este de nedescris și când supraviețuitorii - precum Sandra și Chantal - îndrăznesc să vorbească. Iar acest lucru necesită platforme ca aceasta. Deci, încă o dată, vă mulțumesc. Și aș dori să mulțumesc tuturor celor care ascultă pentru că sunt pregătiți să asculte, dar și să privească și să nu închidă ochii. Vă mulțumesc foarte mult.

[Lois] Da! Mulțumesc! Mulțumesc, Marcel, în doar câteva minute ai făcut o reverență la ceea ce a spus tatăl meu la începutul acestei conferințe. Tocmai a arătat, cu ajutorul deceniilor noastre de cercetare, cum aceste structuri secrete își au rădăcinile în satanism. Și am auzit din propria lor gură că vor să instaureze o ordine mondială satanică. Dar sunt depășiți numeric de noi. Suntem cu mult superiori lor, dacă am realiza acest lucru! Dacă doar lumina intră, atunci toată această construcție criminală se va prăbuși. Iar noi suntem pe punctul de a realiza acest lucru. Și de aceea: dacă voi toți răspândiți această prelegere și această întregă AZK astfel încât să devină cu adevărat ușoară, atunci această ordine mondială satanică se va prăbuși. Vă mulțumim pentru lupta dumneavoastră de a scoate la lumină aceste practici crude.

Pentru telespectatorii noștri, se pune acum și întrebarea: Cum se poate ca astfel de infracțiuni să nu fie pedepsite de poliție și condamnate de sistemul judiciar? Și aș dori să trec la Uwe Kranz pentru această întrebare.

[Scurtă biografie a lui Uwe Kranz]

Uwe Kranz este ofițer de poliție, fost consilier ministerial superior și fost președinte al Biroului de Investigații Penale al statului Turingia. A fost expert național la Europol.

În calitate de expert în probleme de securitate și terorism, acesta publică în mod regulat în numeroase medii.

Uwe Kranz este implicat în lupta împotriva crimei organizate, extremismului și terorismului de peste 50 de ani.

În timpul serviciului său, s-a dedicat în primul rând protecției copiilor. Acest lucru devine clar atunci când ne uităm la domeniile de activitate din cariera sa profesională: A fost comisar pentru tineret, activ în prevenirea criminalității, în lupta împotriva violenței sexuale asupra copiilor și împotriva traficului de persoane și de organe la nivel național și internațional și în activitatea asociațiilor de politică penală.

Pe propriul său site, Uwe Kranz publică articole pe teme precum "Abuzul sexual asupra copiilor" și "Controlul minții".

În calitate de criminalist, el oferă informații despre "statul profund" și observă evenimentele mondiale actuale în timpul pensionării sale.

De asemenea, contribuie cu experiența și cunoștințele sale ca membru și vorbitor la simpozioanele de presă organizate de asociații renumite precum "Axion Resist" și MWGFD e.V. [Mediziner und Wissenschaftler für Gesundheit, Freiheit und Demokratie, e.V.]. Acestea au fost instituite cu scopul de a proteja bunăstarea copiilor, libertatea și statul de drept. Aici a vorbit despre subiecte precum pedofilia, sexualizarea timpurie și traficul de copii.

[Lois] Este o onoare deosebită pentru mine să îi urez bun venit acestui criminalist experimentat, Uwe Kranz, aici, la cea de-a 22-a ediție AZK.

[Uwe Kranz] Onoarea este a mea.

[Lois] Mă bucur că ești aici. Da, aveți o jumătate de secol de experiență penală în lupta împotriva abuzului sexual asupra copiilor. Ați fost în fruntea acestor investigații ca ofițer de poliție, chiar ca consilier ministerial superior și ca șef al Departamentului de Investigații Criminale din Turingia. Cu alte cuvinte, cazurile v-au fost raportate și apoi le-ați investigat. Dar ce s-a întâmplat în continuare?

[Uwe Kranz] Problema este că dovezile trebuie prezentate mai întâi, astfel încât procedurile să poată merge și la procuratură și să fie acceptate acolo, refăcute ca un act de acuzare și aduse în fața instanței. Și, din păcate, există multe, multe eșecuri de-a lungul drumului. Este frustrant când arestați pe cineva dimineața și apoi îl întâlniți din nou după-amiaza. - Mi-am imaginat asta: Prins dimineața, eliberat la prânz. De exemplu, ne confruntăm foarte des cu problema că poliția ajunge foarte des cu o infracțiune de crimă și apoi începe să investigheze o crimă. Și apoi, în drum spre procuratură, crima devine o agresiune soldată cu moartea. Atunci s-ar putea să ajungeți la o substanță legală complet diferită și la probleme complet diferite. Sau atunci când, ca în cazul recent, trebuie să te ocupi de violatorii care au comis un viol în grup și apoi ies din sala de judecată fluierând fericiți pentru că judecătorul nu poate exclude 100% faptul că fata ar fi putut lua parte la viol. Deci, de aici totul începe să devină un pic dubios. Și există o mulțime de opțiuni pentru întreruperea procedurilor sau transformarea acestora în spitalizare psihiatrică și așa mai departe. Deci, există o întrerupere undeva în afacere și, din păcate, acesta este cazul. Aceste victime trebuie tratate cu atenție și seriozitate. Aveți tot dreptul din lume să fiți tratat corespunzător de poliție și de sistemul judiciar.

[Lois] Vă mulțumesc pentru declarația dumneavoastră. Vorbiți, de asemenea, despre așa-numita "pedocriminalitate" și despre conexiuni care ar ajunge în "cercuri înalte". Care sunt observațiile dumneavoastră?

[Uwe Kranz] Da, deci să presupunem următoarele: Am întotdeauna cazul Dutroux în

prezentările mele PowerPoint. Sunteți, fără îndoială, familiarizați cu cazul Dutroux. Un pedofil belgian care a ucis unsprezece copii și a înfometat doi până la moarte în timp ce se afla în închisoare. Pentru că nu a dezvoltat nimic cât timp a fost în închisoare și apoi copiii au murit de foame. A fost un caz teribil. O serie întreagă de martori au avut accidente sau au murit în circumstanțe dubioase sau orice altceva. Iar cazul Dutroux a arătat deja că toate nivelurile societății au fost implicate în aceste rețele de abuzuri asupra copiilor. Așadar, a ajuns la vârful politicii, la vârful culturii, televiziunii și mass-media. Procesul a fost sinonim cu problema de bază. Fie că este Epstein sau nu, este exact același lucru. Epstein are, de asemenea, conexiuni până la vârful politicii, showbiz-ului, procurorilor - naiba știe ce - funcționari de rang înalt și politicieni. Același lucru l-au făcut și cu "Diddy" Sean Combs, care este de asemenea foarte cunoscut. El a "capturat" acum patru ani și două luni. Aceasta este de fapt o condamnare inofensivă, deoarece întregul domeniu al criminalității organizate a fost pur și simplu eliminat. Ei au spus: "Vom opri asta, acum îl condamnăm doar pentru abuzul asupra prietenei sau soției sale". Și întregul proces a fost apoi redus la o secțiune mică. Prin urmare, în multe cazuri, aceste proceduri sunt fragmentate, fragmentate în mod deliberat. În 1995, am avut un proces major în Anglia. Acest lucru a fost, de asemenea, posibil datorită băncii, politicii, mass-media, marilor moguli și așa mai departe. De-a lungul anilor, procesul a devenit din ce în ce mai mic, iar în cele din urmă nu a mai rămas nimic. În cele din urmă, acestea au fost proceduri mici - ele sunt luate în parte și împărțite în bucățele, ca să spunem așa, în bucățele juridice, iar apoi nu rămâne prea multă substanță. Acest lucru ridică în mod natural suspiciunea că aici se exercită o influență. Acest lucru nu poate fi înlăturat din start. [Lois] Ați realizat apoi acest principiu - așa cum s-a întâmplat cu Epstein, Dutroux, P. Diddy și așa mai departe - în regiunea dumneavoastră, aceste principii?

[Uwe Kranz] Principiile sunt aceleași peste tot, indiferent de țară. Trebuie să presupunem că acest abuz sexual asupra copiilor mici, fetelor și adolescenților are loc în întreaga Europă și în întreaga lume. Dacă vă uitați la NCMEC, de exemplu - centrul american pentru raportarea copiilor dispăruți și abuzați - acesta avea încă 50.000 de cazuri în urmă cu patru sau cinci ani. Acum avem 205 000 de cazuri raportate în fiecare an.

[Lois] Nebunie!

[Uwe Kranz] Dar noi suntem o lumină mică. Dacă comparați rapoartele NCMEC cu cele din Asia, India, Pakistan, atunci suntem aproape în milioane. Deci, acest lucru arată clar că este o problemă mondială, nu doar o problemă germană, belgiană sau de altă natură.

[Lois] De asemenea, am auzit că există multe studii oficiale privind abuzul în cult. Puteți să explicați în câteva fraze cu ce a venit partea oficială?

[Uwe Kranz] Există suficiente studii. Credeți-mă, există o duzină de studii în acest domeniu. Eu însumi am scris două studii pentru Parlamentul European, 2020 și 2021, în care am rezumat totul. Și am spus "Bine, ce am putea face mai bine? Ce putem face mai ușor? De unde putem începe?" - Și exact contrariul a fost făcut. A fost înființat un alt centru, un centru pentru combaterea abuzurilor sexuale asupra copiilor. Zack. Acum avem un centru lângă Europol și, și, și. Avem comisari peste tot și avem studii peste tot. În 2011 a fost realizat un studiu minunat privind introducerea directivelor UE pentru combaterea abuzului sexual asupra copiilor. Și a fost evaluat în 2016. Este un studiu bun. A existat un alt studiu realizat de WeProtect. (<https://www.weprotect.org/>) A fost, de asemenea, un studiu bun care ar fi trebuit să fie actualizat și pus în aplicare. Trebuia doar să faci ceva din asta! Au făcut un studiu, a fost scris, a fost plăcut de citit, imagini frumoase, grafică frumoasă și tralala. Dar punerea în aplicare este de obicei o problemă. Nu numai că există o lipsă de cercetări întinse pe teren, dar există și o lipsă de voință politică de a aborda intensiv aceste probleme. Nu există atât o lipsă de legi, cât cu siguranță nu există o lipsă de studii. Nu, trebuie să o faceți! Trebuie să o faci și să vrei să o faci!

[Lois] De asemenea, vorbiți mult despre educația sexuală a copiilor mici în grădinițe și școli. Ce puteți spune despre asta?

[Uwe Kranz] Da, educația sexuală în copilăria timpurie este un domeniu special care m-a șocat cu adevărat, deoarece a fost dezvoltat de OMS [Organizația Mondială a Sănătății], împreună cu "Centrul Federal German pentru Educație pentru Sănătate". Începând cu data de 13 februarie a acestui an (2025), acesta a fost denumit "Institutul Federal de Sănătate Publică". Ea are și mai multe drepturi, și mai multe oportunități și poate face și mai multe, în special în ceea ce privește protecția climei. Și cei doi au lucrat împreună pentru a crea aceste orientări privind modul de "educare sexuală" a copiilor mici. Ideea de bază din spatele acestui lucru este de fapt că un copil - după ce poate fi avortat până la naștere, aceasta este o parte a problemei - este etichetat ca o ființă sexuală imediat după naștere, care poate fi, de asemenea, abuzată în orice moment. [Lois întoarce pasărea] Și asta este atât de nebunesc încât nici nu vă puteți imagina. Și cel mai rău lucru este că aceste orientări BZgA ale OMS se bazează pe constatări științifice.

Și acum vă rog să vă uitați la rezultatele științifice și să vedeți de unde provine. Vin de la Kinsey. Omul care a scris infamul Raport Kinsey în anii 1960 privind eliberarea bărbaților și a femeilor. Din acel moment, lucrurile au mers în jos. Termenul "permisivitate sexuală" a fost inventat atunci. Indiferența față de copii și sexul cu copii este posibil și comun și este permis. A fost introdus limbajul fecal. Iar această persoană, Kinsey, a efectuat o serie de teste. Și există o serie de teste pe care le-am văzut în care un copil de patru ani a fost maltratată timp de 24 de ore pentru a obține 27 de orgasme. Trebuie să vă imaginați asta. El a descris un orgasm ori de câte ori copilul țipa, striga, avea convulsii - torturând un copil de patru ani timp de 24 de ore până când apare un fel de reacție fizică - și apoi definind această reacție fizică drept orgasm. Iar cei care făceau asta, care maltratau copiii, unii dintre ei erau proxeneti, alții erau deținuți care au ieșit din închisoare. Trebuie să cercetați și să filtrați totul. Și apoi vă spuneți: "Bună ziua, ce este asta? Cunoaștere științifică?" Acesta este un abuz impecabil asupra copiilor, o violență sexuală impecabilă împotriva copiilor sub pretextul cercetării. Și apoi a avut elevi corespunzători. Kinsey a avut următorul Kentler. A existat Raportul Kentler. Apoi a fost Sielert. Și apoi a mai fost unul, acum mai recent. Toți provin din același grajd ideologic. Trebuie să te gândești la asta.

Kinsey a început. Apoi au "cucerit" universitățile și universitățile de științe aplicate și centrele de formare specializate. Și acum generații de astfel de psihologi sociali și psihologi culturali și orice altceva... Ei sunt produși unul după altul și umplu birourile de asistență socială și consiliile școlare de pretutindeni și continuă să lucreze în spiritul acestei formări.

[Lois] Nebunie!

[Uwe Kranz] În opinia mea, acest lucru este absolut abscons. Și dacă vă uitați apoi la ceea ce cer aceste orientări - de la zero la patru ani, copilul trebuie să învețe masturbarea sexuală. De la zero la patru ani! Mă întreb, desigur, care educator face acest lucru și cum o face? Iar în Schwäbisch Hall, 17 centre de îngrijire de zi au înființat recent stații de explorare personală a corpului în centrul de îngrijire de zi. Părinții au fost complet uimiți! Ei nu știau nimic despre asta. Nici nu au fost informați. Deci, dacă aceasta este educația sexuală în copilăria timpurie, atunci nu este altceva decât distrugerea familiei. Aceasta este o distrugere a familiei. Nucleul unui stat, ovulul unui stat, este o relație familială sănătoasă. Există un tată, există o mamă, există un copil, asta e tot. Există două genuri, de două ori basta. Sunt deja extremist de dreapta. Știu asta. Există ceva și mai frumos, este ceea ce a spus odată Monika Gruber: "Și dacă avem un părinte1 și un părinte2, atunci în curând vom avea carcasa1 și carcasa2 pentru bunic și bunică. Poate că vine și asta?" Aceasta este o glumă, desigur, dar adevărul este că dezumanizează totul.

[Lois] Da, exact.

[Uwe Kranz] Nu mai este un nivel uman și nu mai este demn - mai ales nu pentru copil. Copilul are, de asemenea, demnitate. De asemenea, trebuie să îi protejați drepturile. Iar copiii ar trebui să fie tratați ca subiecți legali și nu ca ceva ce poate fi pur și simplu pus și scos.

[Lois] Da! Mulțumesc pentru comentarii.

[Uwe Kranz] Deci a existat o singură abordare pozitivă în întreaga afacere. Aceasta a fost Universitatea Bielefeld. Ea a efectuat un studiu pe scară largă cu privire la acest Kinsey, Kentler și Co. și a constatat că era vorba de abuz asupra copiilor, abuz sexual. Aceasta a fost o organizație extrem de criminală care acum s-a răspândit în întregul centru de formare, unde au fost formați psihologi sociali, psihologi, directori de școli și alte persoane similare. Și asta se perpetuează [continuă]. Deci devine din ce în ce mai frecvent. Și de aceea nu este surprinzător să citim astăzi în revistele pentru părinți: Este destul de normal ca copiii să fie tratați și educați astfel încât să fie nevoiți să aibă contacte sexuale de la vârsta de șase la nouă ani. Și să se pipăie fizic unii pe alții și să înființeze în secret peste tot mici colțuri confortabile unde copiii se pot retrage.

[Lois] Totul este un alt joc care face jocul făptașilor.

[Da... Îmi pare rău, nu am vești bune. Acestea sunt doar experiențe negative pe care le-am avut. Chiar mi-am petrecut cea mai mare parte a vieții luptând pentru ca violența sexuală împotriva copiilor să devină o infracțiune.

Și acest lucru a fost, în sfârșit, în sfârșit, în sfârșit, pus în aplicare în Germania în 2021, după ani de luptă pentru a face acest lucru o infracțiune. Și asta a durat din 2021 până în 2024, dar apoi dl Buschmann - acesta era numele său la acea vreme, ministrul liberal al justiției - a venit și a anulat-o. Acum este din nou o infracțiune. Deci nici acesta nu este un mare câștig. Prin urmare, toate formulările pe care Ministerul Justiției le folosește pentru a explica de ce această infracțiune a fost anulată sunt, în opinia mea, o acuzație.

[Lois] Da, asta chiar este o acuzație. Vă mulțumesc foarte mult pentru angajamentul dumneavoastră față de copii și, mai presus de toate, pentru că faceți publice aceste abuzuri. Acest lucru este foarte important.

[Uwe Kranz] Asta trebuie să se întâmple.

[Lois] Vă mulțumim pentru timpul acordat, chiar dacă sunteți în călătorie acum. Declarațiile dvs. ne-au ajutat cu adevărat să avem o imagine mai clară a acestei probleme.

Vă dorim toate cele bune pentru activitatea dumneavoastră viitoare, chiar și la pensie.

Sunteți încă pe val! Vă mulțumim pentru munca dumneavoastră educațională extraordinară. Noi vă iubim!

[Uwe Kranz] Mulțumesc. Așa că abia aștept să fiu cu voi data viitoare! Atunci voi fi și eu acolo!

[Da, sunteți întotdeauna bineveniți!

Ne întoarcem acum la un militant la fel de neînfricat care este angajat în lupta împotriva răpirii copiilor, a violenței rituale și a traficului de copii. Închideți! [Sabine McNeill a studiat informatică și matematică și a lucrat la CERN [Organizația Europeană pentru Cercetare Nucleară] timp de 15 ani. A lucrat apoi ca organizator de evenimente, designer de software, editor web și artist matematic.

În Londra, ea s-a oferit voluntar ca "McKenzie Friend", care este echivalentul unui consilier juridic laic. În acest proces, ea a intrat în contact cu victime ale abuzului ritual și ale custodiei care nu au fost ajutate, ci rănite de sistemul de justiție.

Sabine McNeill a început să facă publice aceste cazuri pe internet. A militat pentru copiii care au fost luați de la părinți de către stat și chiar a ridicat această problemă în Parlamentul European.

"De aceea suntem astăzi aici. Suntem aici pentru a cere ajutor. Sunt copii care țipă pentru a

fi auziți. Dacă nu îi auziți pe acești copii țipând, cine o va face?"

În total, ea a însoțit aproximativ 50 de cazuri de îndepărtare a copiilor. Cel mai cunoscut a fost "cazul Hampstead", în care a publicat videoclipuri cu mărturii ale copiilor Alisa și Gabriel. Copiii au mărturisit că tatăl lor a organizat o sectă satanică care abuza și ucide copii în mod regulat. Ei au descris, de asemenea, modul în care tatăl lor a condus mâinile lor în uciderea copiilor.

[Fată] "Tatăl nostru mă aduce pe mine și pe noi să o facem pentru că noi nu putem. Nu suntem suficient de puternici pentru a tăia capul unui copil. Trebuie doar să țină cuțitul și să-și pună mâna pe mâna noastră și să ne ajute să tăiem capul unui bebeluș pentru că învață. El mă învață pe mine și pe Gabriel."

[Man] În ciuda acestor declarații, sistemul judiciar nu l-a condamnat pe tată, dar instanța a luat copiii de la mamă și i-a acordat tatălui custodia exclusivă.

Ulterior, același judecător în cazul de abuz scoțian al lui Hollie Greig s-a asigurat că tatăl, care a fost acuzat de abuz, nu a fost condamnat. Cu toate acestea, au existat suprapuneri cu cazul Hampstead nu numai în ceea ce privește judecătorul, ci și autorii.

Chiar și după hotărârea din Hampstead, Sabine a rămas activă, adunând zeci de mii de semnături pentru petiții și documentând dovezi. De asemenea, ea a pus la dispoziție lista celor 175 de făptuitori întocmită de mamă. Acest lucru i-a pus într-o situație dificilă pe făptași, care în cele din urmă au depus plângere penală împotriva lor. La vârsta de 73 de ani, a fost condamnată la o lungă pedeapsă de nouă ani de închisoare și deportată în Germania aproximativ patru ani mai târziu. Multe dintre site-urile lor au fost închise. În ciuda hărțuirii la care a fost supusă în închisoare, Sabine nu a renunțat: Ea continuă să susțină colegii de campanie în lupta împotriva abuzului și traficului de copii.

[Lois] Bună, bună Sabine. Te îmbrățișez!

[Salutări, Lois. Mulțumesc că m-ai ascultat.

[Da, ce onoare să vorbiți astăzi la cea de-a 22-a ediție AZK! Ați însoțit numeroase victime ale abuzurilor rituale satanice și ați recomandat unele dintre ele pentru filmele mele. Ați întâlnit mame în închisoare cărora le-au fost luați copiii. Ați luptat pentru aceste mame și încă luptați ca o leoaică pentru aceste mame și copii. Vă rugăm să ne spuneți pe scurt despre experiențele dumneavoastră!

[Sabine] Da, este dificil pentru că nu știu de unde să încep. Primele victime pe care le-am întâlnit nu aveau nicio legătură cu copiii. Erau bărbați în Camera Lorzilor [camera superioară a parlamentului britanic] unde am organizat evenimente. Mai întâi au venit victimele băncilor și ale instanțelor. Apoi, în general, au venit femeile și apoi au venit acești copii care au raportat cel mai rău dintre toate. Și totul a fost atât de rău înainte. Nu voi uita niciodată cum un asistent social român a susținut că o familie portugheză cu cinci copii nu se califica, ceea ce ea - să spunem - a scuzat. Și asta a fost atât de patetic și atât de idiot și atât de ipocrit. Pur și simplu nu poți privi fără să faci ceva.

Dacă ar fi să vă povestesc despre experiențele mele, poate că cel mai rău a fost să vorbesc cu o femeie care a avut așa-numita "întâlnire de adio" cu bebelușul ei. Și apoi a avut o așa-zisă ultimă întâlnire înainte să îi fie luat. Deci este o ipocrizie de nedescris. Și este o șaradă, este grotesc. Da, nici măcar nu știu ce cuvinte să folosesc. Deci, este greu de spus care este cel mai rău lucru. Cum ar trebui clasificate infracțiunile? După numărul de copii? Cruzimea impusă copiilor sau cruzimea impusă părinților? În experiența absolut crudă a închisorii, în care așa-numiții ofițeri abuzează de puterea lor doar pentru că au ocazia și fac orice altceva în afară de ceea ce ar trebui să facă și de ceea ce se predică și se cere, teoretic. Este atât de rău încât nu poți decât să interpretezi, să scuzi și să explici mental totul.

[Lois] Mi-ai spus despre o altă mamă căreia i-au fost luați patru copii, iar al cincilea i-a fost luat din închisoare.

[Sabine] Ei bine, am văzut-o când era însărcinată în închisoare. După ce a ieșit din închisoare, mi-a scris - pentru că există acest serviciu "Email-a-Prisoner" - că și copilul i-a fost luat.

[Lois] Și al cincilea?

[Sabine] Da.

[Lois] Ou, ou, ou.

[Sabine] Până la cazul Hampstead, cel mai rău caz a fost o familie nigeriană cu șapte copii. Toți copiii au fost luați. Cu aceste proceduri idioate în așa-numitele instanțe familiale care sunt ținute secrete. Așa că presa nu are voie să intre acolo. Și acest lucru se întâmplă de zeci de ani. Iar al șaptelea s-a născut în închisoare. De asemenea, am luat legătura cu mama americană care se afla în celula vecină, al cărei copil rămăsese la Londra. Și după ce a fost exportat, în ciuda întregului meu ajutor. Femeia americană a trăit exact ceea ce a trăit femeia nigeriană. Și așa cum a spus asistentul social: "Da, nu-l veți mai vedea niciodată". Și "mare lucru" a fost că fiica cea mare a familiei a fost abuzată de fiul familiei adoptive. Următoarea fiică i-a spus mamei sale că este mereu condusă seara la evenimente întunecate unde sunt numai bărbați. Și fiul cel mic și-a întrebat mama ce este pedofilia.

[Și ce s-a întâmplat când ați fost în închisoare?

[Sabine] Ei bine, când am fost în închisoare, am publicat petiția. Și apoi am avut 16 000 de semnături și mai mult. De asemenea, am avut peste 100.000 de vizualizări pe site-ul pe care l-am creat pentru copii. Am creat site-uri individuale pentru cele mai grave cazuri. Așa că eram relativ bine cunoscută. Iar aceasta este puna cu toate felicitările primite, pe care le-am folosit pentru a-mi decora peretele celulei. Nu am reușit niciodată să fac un colier din el. Dar, desigur, nu am vrut să le arunc.

[Lois] Oh, Sabine, suntem încântați că ai primit această încurajare și că vei continua să o primești. Am fost total șocată să văd pe viu cum este luat un astfel de copil. Permiteți-mi să vă arăt pe scurt.

[Clip] [Man1] "Deci, aveți exact o opțiune în acest moment. Trebuie să îl predați paramedicului și apoi vă puteți continua drumul cu prietenii și familia care sunt acolo. Sau îți voi lua și vei merge la închisoare. Trebuie să luați această decizie. Trebuie să o iei acum." [Nu-l voi lăsa să plece." [Bine. Bine. Te rog lasă-l să plece ca să nu fie rănit, bine? Vino aici pentru un minut. Bine." ["L-am lăsat să plece. L-am lăsat să plece!" ["Nu, ea va merge la închisoare." [Am vrut doar să spun că nu am putut să o fac, dar l-am lăsat." ["Pune-ți mâinile la spate." [Femeie] "Au închis ușa ambulanței. A fost ultimul lucru pe care l-am văzut." ["Îmi răpesc nepotul." [Man2] "Nu, urcă în mașină. Urcă în mașină. Este în regulă." [Femeie] "Vreau să-mi iau rămas bun." [Man2] "E în regulă. În mașină. [Femeie] "Vreau să-mi iau rămas bun." [Man2] "Nu faci decât să înrăutățești lucrurile." "Fiecare copil valorează aproximativ un milion de dolari pentru stat."

[Lois] Deci acesta este bunicul copilului.

[Sabine] Este atât de rău și de rău. Adică, "ei doar își fac treaba", nu? Este la fel ca sub naștiți, după cum puteți explica. Ei doar execută ordine și au devenit atât de robotizați. Ei nu au emoții proprii. Ei nu mai știu ce este corect.

[Lois] Da. Asta vine de sus. Tot acest trafic de copii este susținut. Puteți confirma și asta?

[Sabine] Da, da, de sus, la orice nivel. Asistenții sociali nu o pot face fără poliție. Poliția nu poate face acest lucru fără instanțe.

[Lois] Da. Ești un martor care a trăit totul la prima mână.

[Sabine] Ai putea spune asta.

[Lois] Da, am dori să vă mulțumim foarte mult pentru angajamentul dumneavoastră față de aceste mame și copii. Am creat o platformă, Vetopedia, unde aceste mame își pot înregistra și înregistra cazurile de custodie a copiilor. Astfel încât să putem înțelege din ce în ce mai

bine sistemul din spatele acestuia. Am fi, desigur, încântați dacă ai putea să răspândești vestea și să o faci publică în rețeaua ta, dragă Sabine.

[Sabine] Da, este incredibil ce faceți. Este foarte, foarte grozav. Vă mulțumesc că m-ați ascultat.

[Lois] Da, vă mulțumesc foarte, foarte mult pentru angajamentul dumneavoastră față de aceste mame și copii! Acest lucru este cu adevărat minunat. Cu siguranță vom face cunoscut acest lucru, dragă Sabine McNiell. Și noi te iubim.

[Sabine] Mulțumesc. Și eu vă mulțumesc. Am un respect incredibil pentru tot ceea ce ați făcut și faceți. Și admirație.

[Lois] Da. Ești chiar acolo sus cu noi. Ești atât de neînfricăată și curajoasă. Asta e incredibil. Mai este ceva ce ați dori să spuneți publicului de la AZK? Absolut nimic?

[Sabine] Ei bine, AZK este despre cenzură. Și sper doar că ceea ce mi s-a întâmplat mie, cu toată munca pe care am depus-o online, să nu se mai întâmple nimănui. Mi-a făcut atât de mult rău mie și victimelor. Cenzura a fost pur și simplu transferată la nivel digital. Și este rău, rău, rău ceea ce se întâmplă. Doar că, în general, nu vă puteți imagina asta. Nu doriți să vă familiarizați cu sentimentele și experiențele negative.

[Lois] Da, bine, toate paginile voastre de pornire au fost luate pur și simplu de pe internet. Toată munca ta pentru victime a fost distrusă și ștearsă. E atât de rău.

[Sabine] Din păcate, da.

[Dar iese la lumină, iese la iveală, dragă Sabine. Și întregul AZK se asigură de asta. Da?

[Audiența strigă tare:] Da!

[Lois] Sabine are deja 81 de ani și a suferit atât de mult în viața ei. A fost foarte bine că a putut să împărtășească acest lucru cu noi în mod corespunzător. Și asta chiar m-a emoționat.

Și acum am dori să continuăm cu un caz recent care a fost introdus pe Vetopedia, și anume de Corinne Ioli. Copiii i-au fost luați de lângă ea. Închideți!

[Scurtă biografie a Corinnei Ioli]

Vetopedia le dă oamenilor o voce atunci când trebuie să fie reduși la tăcere. Acesta este adesea cazul atunci când vine vorba de luarea copiilor în îngrijire. Mamele singure, în special, sunt uneori uimite de un sistem judiciar care le-a răpit copiii cu toată forța. Conform statisticilor oficiale, în medie 100 de copii sunt separați de părinții lor în fiecare zi numai în Germania. Vetopedia le oferă acum șansa de a-și face public cazul. O mamă care a profitat de această oportunitate este Corinne Ioli.

Corinne Ioli este elvețiancă. În 2019, cele două fiice ale sale au fost luate cu forța de lângă ea. Opt persoane, inclusiv ofițeri de poliție și angajați ai KESB [Autoritatea pentru Protecția Copiilor și Adulților], au intrat cu forța în casa lor și i-au dus pe copii la o casă. Tatăl copilului, de care Corinne Ioli locuiește separat, a depus o plângere împotriva acesteia. Motivele au fost acuzații nefondate, care au fost toate dezmințite de personalul specializat. Cu toate acestea, până în prezent, sistemul judiciar elvețian a ignorat dovezile solide din toate instanțele și îl sprijină pe tatăl copilului, care încearcă să o încolțească pe mamă prin intermediul procedurilor penale.

Acest lucru a fost precedat de o schimbare a comportamentului fetelor față de tatăl copilului atunci când încă locuiau cu el și cu mama. Ei au refuzat orice contact fizic și s-au apărat de avansuri prin zgârieturi, mușcături și lovituri. În același timp, tatăl copilului a dezvoltat tendințe pedofile. Aceste incidente au determinat-o pe Corinne Ioli să se despartă de tatăl ei. El a denunțat-o apoi pentru că a pus în pericol bunăstarea copilului.

Nimeni nu a reacționat la tendințele alarmante ale tatălui și nu a efectuat nicio investigație. Dimpotrivă. Îngrijitorul din casa în care locuiau copiii a comentat după cum urmează: "Chiar dacă un tată își abuzează copiii, aceștia tot îl iubesc" și "majoritatea bărbaților au fantezii

pedofile, rareori ajung la faptă". Acest îngrijitor este acum noul partener al tatălui. În 2021, ea a obținut o interdicție totală de contact cu mama sa, interdicție care este încă în vigoare. Ca urmare, judecătorul responsabil a retras custodia de la mamă și a acordat-o tatălui. În septembrie 2024, tatăl s-a mutat în Suedia cu noua sa parteneră și cele două fete. Corinne loli luptă și astăzi pentru drepturile sale ca mamă. Face muncă educativă și descoperă mecanismele din spatele centrelor ilegale de detenție a copiilor. Puteți afla mai multe pe site-ul lor www.kinder-zurueck-nach-hause.ch și www.MamaLoveCollection.com [Bună, dragă Corinne.

[Corinne] Bună, dragă Lois.

[Ești cu adevărat uimit când auzi asta. Cum se poate întâmpla așa ceva?

[Corinne] Astfel de plasamente așa-zis întortocheate se referă la "Sindromul Alienării Parentale", PAS. PAS a fost fondată de Richard Gardner, care a fost el însuși pedofil. PAS afirmă că, dacă un copil îl respinge pe tată în contextul separării părinților și/sau chiar povestește despre violența sexuală a tatălui - așa spune PAS - copilul minte. Mama îl manipula în acest fel. Relația mamă-copil era prea strânsă, aproape simbiotică și, prin urmare, copilul a trebuit să fie luat din grija mamei, încredințat tatălui, iar contactul cu mama să fie întrerupt.

Cazul nostru conține toate elementele PAS. Tema pedofilă sub forma fanteziilor pedofile. Cu toate acestea, PAS este utilizat și în cazul în care există dovezi clare privind violarea copilului de către tată. Este important să realizăm că amplexarea violurilor asupra copiilor este monstruoasă. Mai ales într-un context familial, adică în mod repetat, pe parcursul mai multor ani. De asemenea, știm că la fiecare mie de acuzații de abuz asupra copiilor, doar două sunt inventate. Acesta a fost un studiu realizat de Ministerul francez al Justiției. Mitul că mamele inventează abuzul se dovedește a fi o strategie clară de protecție a agresorului

[Ah, în regulă. Deci atunci puteți spune de fapt că PAS este un fel de scut protector pentru violatorii de copii?

[Exact, asta este. Mamele și copiii sunt prezentați ca mincinoși, forțați să păstreze tăcerea, iar noi suntem atrași în capcana cazului individual. Nu suntem deloc cazuri izolate. La nivel internațional, suntem familiarizați cu aceleași module de text și cuvinte-cheie din rapoartele experților și din hotărâri. De asemenea, asistăm la același terorism internațional din partea autorităților împotriva mamelor care încearcă să își protejeze copiii. PAS și aceste îndepărtări ilegale de copii provoacă traume grave copiilor și mamelor, inclusiv disociere. Disociere [deconectare sau separare psihologică - de exemplu, sentiment de transă, sentiment de irealitate. O reacție de protecție a creierului, adesea cauzată de stres sau de solicitări excesive] Ca și cum acest lucru nu ar fi fost de ajuns, se lansează o adevărată vânătoare de vrăjitoare împotriva mamelor care încearcă să își protejeze copiii, la toate nivelurile, profesional, social, financiar și chiar fără adăpost. Pentru că de ce se feresc infractorii la propriu, așa cum diavolul se ferește de apa sfințită? În primul rând, aceștia sunt copii sănătoși care le spun mamelor lor despre un posibil abuz și, în al doilea rând, bineînțeles, mamele care supraviețuiesc acestor îndepărtări de copii, își fac rețele și vorbesc despre asta. Public. Are loc o întorsătură diabolică. Și trebuie să facem asta din nou. Ei vor să păstrăm tăcerea, așa că noi vorbim. Ei vor să ne doboare, așa că nu îi vom lăsa să ne doboare.

[Lois] Da. Foarte, foarte frumos.

[Corinne] Dar asta este o provocare. Și este vorba despre a te ridica în fiecare zi cu propriile tale sfori. Desigur, dragostea pentru copii ajută. Și apoi vine ajutorul. Iar noi suntem dependenți de acest ajutor.

[Da, vă mulțumesc foarte mult. Voi rezuma în acest moment modul în care am înțeles-o: PAS este o construcție teoretică căreia i se dă aparența de a fi științifică. Acesta a fost creat

de un infractor pentru a discredita victimele în scopul de a se proteja pe sine și pe alți infractori. Acest lucru îmi sună, de asemenea, foarte familiar, pentru că știm același lucru de la "False Memory Syndrome Foundation". [Grup de interes al persoanelor care susțin că au fost acuzate pe nedrept de abuz sexual] Deci, cel cu amintiri false, că totul este greșit. Există vreo legătură între PAS și acest FMS (Sindromul Falselor Memorii)?

[Absolut. Richard Gardner, așa cum am spus, inventatorul PAS, a fost el însuși pedofil. Părinții care au înființat această "Fundație a sindromului amintirilor false" au fost părinți care au fost acuzați de abuzuri rituale de către copiii lor. Există o mare suprapunere între cele două domenii. Cunoaștem cazuri în țară și în străinătate de îndepărtare ilegală a copiilor după PAS, în care copiii sunt apoi luați de lângă mamă, li se ordonă să meargă la tată și sunt duși de acesta la aceste ritualuri și torturați acolo.

[Așadar, Richard Gardner, acest fondator, este acum mort, iar Fundația Sindromului Memoriei False a fost desființată. Și, cu toate acestea, ei încă determină aceste proceduri privind pedofilia și abuzul ritual până în prezent. Cum se face că poate fi atât de persistentă? [PAS vrea să împiedice scoaterea la lumină a pedofiliei. Fundația "False Memory Syndrome" dorește să împiedice scoaterea la lumină a rețelilor satanice. Avem de-a face cu esența răului. Dacă aceste două subiecte cad, restul - și prin restul înțeleg finanțele, industria farmaceutică, mass-media, educația etc. - vor cădea de la sine. Și de aceea ar trebui să ne unim forțele și să facem tot posibilul pentru a combate pedofilia și aceste îndepărtări ilegale de copii. Acesta este capul nemuritor al Hidrei. Odată ce e doborâtă, e învinsă.

[Lois] Da! Să-l auzim! Foarte frumos! Mulțumesc pentru că ai stat acolo ca o stâncă.

[Multe mulțumiri ție, Lois. Și să ai un AZK interesant.

[Vă mulțumesc, vă mulțumesc. Acum aș dori să dau cuvântul unei femei care, de asemenea, a stat ca o stâncă timp de 30 de ani. Iar aceasta este Andrea Christidis. Scoateți clevta!

[Scurtă biografie a Andreei Christidis]

Dr. Andrea Christidis este o luptătoare pentru adevăr și dreptate - pentru copii și părinți. Este psiholog pentru psihologie clinică, educațională și neuropsihologică, criminalistică și judiciară, precum și terapeut comportamental.

În calitate de expert independent, ea a examinat deja peste 1 000 de cazuri de familie pentru a determina dacă birourile de asistență socială pentru tineret au fost justificate în luarea copiilor în îngrijire. În acest proces, ea a descoperit expertize favorizate, semnături falsificate, utilizarea necorespunzătoare a datelor, diagnostice false, corupție de stat, înregistrări falsificate, defăimare de caracter și afirmarea unor fapte false. De asemenea, a întâlnit cazuri de violență satanic-rituală. Datorită angajamentului său puternic, ea s-a confruntat de la început cu o mare rezistență. De exemplu, s-au făcut încercări de a-i retrage titlurile profesionale. Mai mult de 80 de acuzații penale au fost aduse împotriva lor, dar toate au fost respinse. Dr. Christidis arată că abuzul instituțional are loc în Germania în contextul luării copiilor în îngrijire, care îi exploatează într-o varietate de moduri.

Pentru a contracara acest lucru, ea a înființat asociația "Axion Resist" în 2024. Acesta este format din experți din domeniile medicinei, psihologiei, educației, dreptului, criminologiei, biologiei și tehnologiei informației și se angajează să protejeze copiii și sănătatea lor, precum și libertatea și statul de drept. Fuziunea permite punerea în comun eficientă a expertizei diferitelor domenii de specialitate.

Dr. Andrea Christidis și soțul ei fac parte, de asemenea, din consiliul de administrație al MWGFD, [Mediziner und Wissenschaftler für Gesundheit, Freiheit und Demokratie, e.V.] o asociație dedicată servirii sănătății și bunăstării sociale a populației.

[Lois] Bună Andrea! Mă bucur să te avem aici! Am dori să aflăm câteva lucruri de la dvs. despre traficul de copii și luarea copiilor în îngrijire. Sunteți expertul absolut în acest domeniu. Ne-ar plăcea să auzim despre experiențele dumneavoastră. Țineți discursuri pe

care oamenii le pot asculta ore în șir. Aveți multe de spus. Aveți la dispoziție doar 20 de minute astăzi, așa că vă urez succes în rezumarea acesteia!

[Andrea] Vă mulțumesc că m-ați primit aici și mi-am dat seama că îi cunosc deja pe unii dintre vorbitori și că am ținut și eu simpozioane sau interviuri cu ei. Tot m-a luat din nou. Acum abia am început să vorbesc despre cum poate statul să pună mâna pe toți acești copii. Și voi începe imediat cu câteva puncte.

Punctul unu - introducere: Fața dublă a protecției copilului. Germania este considerată un stat constituțional, un paradis sigur pentru copii. Dar realitatea arată o imagine complet diferită. La sfârșitul anului 2023, aproximativ 215 000 de copii se aflau în grija altor persoane - în case, familii adoptive sau centre de protecție a tinerilor. În 2024, aproximativ 190 de copii au fost separați de părinții lor în fiecare zi. În fiecare an, există aproximativ 148 600 de proceduri legate de custodie și probleme de contact - până la 86 000 de copii sunt implicați și prinși în proceduri foarte conflictuale. În același timp, costurile pe caz sunt în creștere: în 2016 erau deja de peste 12 000 de euro - în prezent sunt semnificativ mai mari. Cheltuielile anuale totale pentru cazarea externă se ridică la 8 miliarde de euro. Protecția copilului a devenit de mult timp o afacere de miliarde de dolari. Dar în spatele acestei fațade se ascund violența instituțională, interesele economice și eșecul structural.

Al doilea punct: Dr. Reiner Fuellmich a efectuat o recunoaștere cu acoperire globală. Acest avocat de renume internațional, Reiner Fuellmich, a devenit cunoscut unui public de milioane de persoane prin intermediul Comitetului Corona. Misiunea sa: să sensibilizeze opinia publică cu privire la nemulțumirile politice și sociale. Acesta a relatat, de asemenea, despre traficul de copii, abuzul sexual instituționalizat și corupția în cadrul autorităților publice. Dar când Fuellmich vrea să investigheze dezastrul provocat de inundațiile din valea Ahr, în cadrul Comitetului Corona - despre care se spune că a implicat craniile unor bebeluși morți aduse la mal, despre care se spune că au raportat mulți locuitori locali, ceea ce este, desigur, un indiciu al abuzului ritual - începe o luptă pentru putere care se extinde mult dincolo de Germania.

Acest punct a condus, de asemenea, (deoarece a fost deja menționat de mai multe ori astăzi) la alte persoane care au susținut că au vrut să investigheze

- nu numai Dr. Reiner Fuellmich, ci și, de exemplu, Max Eder, care se află acum în arest și nu a fost încă acuzat. Reiner Fuellmich, dar și, de exemplu, Max Eder, care se află acum în arest și încă nu a fost inculpat, care a fondat GSG 9 [unitatea specială a poliției federale germane] la acea vreme, care a fost foarte, foarte activ în acest domeniu, și alții, în legătură cu așa-numitul grup Prinz-Reuß, cred că au fost aproximativ 26 de persoane
- sunt încă în arest astăzi. Două dintre ele au murit între timp.

Plângerea penală neîntemeiată împotriva Dr. Fuellmich urmează pe 5 septembrie 2022. Nu reușește, dar instanța își deschide propriile acuzații. Este un model familiar pentru mulți pedagogi - dacă pui întrebări incomode, devii tu însuși un caz.

Dr. Reiner Fuellmich înființează ulterior ICIC.law (<https://icic.law/>), un portal internațional de informații. Interviurile sale - de exemplu cu Călin Georgescu pe 22 decembrie 2022 și Cathy O'Brien pe 20 august 2023 - au ajuns la telespectatori din întreaga lume. Cathy O'Brien a fost, așa cum Marcel Polte a explicat deja astăzi, o victimă a abuzurilor rituale. Ea a fost, de asemenea, implicată în acest program MKUltra în calitate de "subiect de testare" - permiteți-mi să spun așa.

Ajung acum la punctul trei: Un caz de abuz la Berlin - când sistemul nu funcționează.

Filmul se concentrează pe un băiat de patru ani care îi povestește mamei sale despre abuzurile orale și anale ale tatălui său. Un pediatru și medici de la Charité confirmă suspiciunea puternică de abuz sexual continuu. Există fotografii ale probelor și rapoarte. De asemenea, am raportat despre acest lucru anul trecut, în decembrie, la un simpozion din

Bavaria. Încă îl puteți viziona pe YouTube la "Axion Resist". Cu toate acestea, potrivit mamei, avocatul victimei din Berlin nu a transmis instanței principalele concluzii ale anchetei. LKA [Oficiul de Stat pentru Investigatii Penale] a închis apoi ancheta. Motivul: "Trebuie să fi fost doar imaginația copilului sau influența mamei". Înregistrările audio ale interogatoriilor arată că nu a existat nicio urmă de influență din partea mamei. Am înregistrările audio. Procedura s-a încheiat. Mama nu a mai avut acces la copilul ei de mulți ani. Băiatul are acum 14 ani. Martorii mi-au spus - nu pot verifica sau investiga acest lucru - că băiatul ar trebui să meargă acum pe stradă în Berlin.

În al patrulea rând: escaladarea și privilegiul făptuitorului. Băiatul dezvoltă probleme comportamentale grave: Comportament sexualizat, incontinență și gânduri suicidare. El încurajează adulții să se angajeze în acte sexuale, repetând scenele de abuz din grădiniță și de la școală. Au existat recomandări terapeutice din partea medicilor. Acestea au fost ignorate. Tatăl a respins-o, dar i s-a acordat totuși custodia exclusivă în 2015. Mama, așa cum am mai spus, pierde orice contact cu copilul. Nu i s-a permis să își vadă deloc copilul timp de un an. Apoi sporadic și însoțit, iar acum nu a mai avut niciun contact de ani de zile. Mai multe rapoarte ale păților au confirmat abuzul. Toate au fost ignorate. Biroul de asistență socială pentru tineret din Neukölln a documentat comportamentul sexual masiv al copilului în 2017 și 2018, când copilul locuia de mult timp cu tatăl. Băiatul a spus de mai multe ori: "Vreau să mor". M-am uitat prin toate dosarele care mi-au fost prezentate de către instanța de familie, etc. Nu există nicio dovadă că mama pune în pericol bunăstarea copilului.

A cincea, încurcăturile și protecția sistemică a infractorilor. Mama află că "Centrul național pentru copii dispăruți și exploatați", NCMEC [Centrul american pentru raportarea copiilor dispăruți și abuzați] - care a fost deja menționat de Uwe Kranz - a înregistrat un raport privind pornografia infantilă în acest caz. Acesta a fost înregistrat la LKA (Oficiul de Stat al Poliției Criminale), dar nu a existat nicio investigație. Potrivit mamei, Carsten Stahl, care se prezintă public ca un protector al copiilor, îl cunoaște personal pe presupusul autor - tatăl - încă din tinerețe. De asemenea, îl vizitează în apartamentul pe care îl împart - pe vremea când mama sa locuia încă cu tatăl său. Dar Carsten Stahl o dă în judecată pe mamă pentru că ea a spus că Carsten Stahl îl cunoaște pe acest tată. Mama câștigă în instanță, iar judecătorul întreabă: "Ce încearcă de fapt Stahl să obțină cu acest lucru? De ce nu i s-ar permite mamei să spună că îl cunoaște pe tată?"

A șasea: Cazul doctorului Dorothea Thul - Intimidarea unui medic. Dr. pediatru Dorothea Thul întocmește un raport medical în numele mamei, care confirmă abuzul sexual cronic al băiatului. La scurt timp după aceea, ea este atacată în fața apartamentului său. Este amenințată, internată într-o secție de psihiatrie și arestată preventiv - când nu a putut fi psihiatrizată - pentru presupuse "insulte".

A șaptea: Contextul social - Când protecția copilului devine o industrie. În spatele acestor destine individuale se află un sistem cu stimulente false. Asistența publică pentru copii și tineri devorează miliarde de euro în fiecare an. În medie, se plătesc peste 12.000 de euro pe lună pentru fiecare copil cazat. Unele organizații primesc de zece ori această sumă. În prezent, politicienii - și eu am fost politician local, așa că pot spune asta - au recunoscut sărăcia ca fiind o amenințare la adresa bunăstării copiilor. Dacă se presupune că sărăcia este o amenințare la adresa bunăstării unui copil, apare întrebarea firească: de ce nu primesc părinții copilul? De ce primesc acești bani casele de copii sau părinții adoptivi? În plus, există o sărăcie crescândă a copiilor - care, potrivit Bundestagului, are "consecințe profunde asupra întregului proces educațional" -, solicitări excesive din partea instanțelor familiale, o lipsă de dovezi în cazurile de abuz sexual și o protecție instituțională a autorului, care incriminează mamele dacă suspectează sau raportează un abuz. Pot spune acest lucru

pentru că acum câțiva ani am analizat peste o mie de dosare de dreptul familiei și am examinat și criticat atât de multe opinii ale experților. Este foarte dificil să dovedești un abuz sexual dacă nu se găsește material genetic sau leziuni masive, trebuie să spun asta de la bun început. Dacă copiii susțin acest lucru, mama este adesea acuzată de manipularea copilului. Apoi se spune că interesul superior al mamei și al copilului este în pericol și copilul ajunge la presupusul agresor - și pot confirma acest lucru în aproape toate cazurile. Iar protecția instituțională a agresorilor, care incriminează mamele - asta pe lângă toate celelalte - de foarte multe ori mamele fac apoi obiectul unor proceduri penale împotriva lor sau sunt psihiatrize. Uneori li se pun diagnostice care nu se aplică deloc. Acest lucru înseamnă că oricine vorbește despre abuzuri riscă să-și piardă propriul copil. În acest fel, protejarea făptașilor devine o rațiune de stat.

A opta: Paralele istorice - Partea întunecată a educației la domiciliu. Cazurile nu sunt unice. De la experimentele Kentler la Haasenburg la SOS Satele Copiilor sau micuța Lena din Wunsiedel: În repetate rânduri, violența sexuală, tortura sau moartea au avut loc în instituții supravegheate de stat sau de biserică. Aceste lucruri sunt documentate public. De asemenea, le puteți căuta pe pagina noastră principală la "Axion Resist"

[<https://axionresist.com/>]. De asemenea, am organizat multe simpozioane pe această temă și am menționat multe cazuri și surse. Multe victime nu au fost niciodată auzite. Iar cei care numesc nemulțumirile - pot să vă spun un lucru sau două despre asta - devin adesea ei înșiși ținte.

Și în al nouălea rând, și de asemenea concluzia: prețul adevărului. Dr. Reiner Fuellmich este simbolul celor care spun adevăruri incomode. El a vrut să facă lumină asupra corupției, abuzului și abuzului de putere. A fost incriminat pentru acest lucru. Dr. Dorothea Thul a diagnosticat ceea ce nimeni nu dorea să audă și și-a pierdut libertatea. Acest lucru este valabil și pentru Max Eder și alții din grupul Prinz-Reuß și, cu siguranță, pentru mulți alții. Și de aceea aș dori să adaug că vom lista conturi de donații pe pagina noastră principală "Axion Rezist" pentru victimele individuale care sunt în custodie și au nevoie urgentă de sprijin - bani pentru apărarea lor juridică. Prin urmare, vom publica acest lucru pe pagina noastră principală. Mamele care doreau să își protejeze copiii erau lipsite de drepturi. Iar copiii care aveau nevoie de ajutor erau lăsați în grija sistemului. Îmi amintesc de politicianul și fostul cancelar german Olaf Scholz, care a declarat în 2002: "Am câștigat deja suveranitatea aeriană asupra paturilor copiilor". Aceasta înseamnă că statul a încorporat copiii. Ei sunt îndoctrinați - deja în grădinițe și școli - cu educație sexuală și inadecvată. Am avut această "piesă originală" în care părinții nu știau că bărbați ciudați invadează creșele și molestează sexual copiii. Au existat chiar abuzuri etc. Deci aceste lucruri se întâmplă, iar părinții nu au nicio șansă. Dacă se plâng, trebuie să se gândească că li se vor lua copiii de lângă ei. Iar mesajul central al tuturor acestor lucruri este următorul: protecția copilului nu trebuie să fie o acoperire pentru acoperiri. Cei care descoperă abuzurile protejează copiii - nu sistemele. Iar acomodarea copiilor este practic o licență de a tipări bani. Trebuie doar să spun asta aici. Iar iluminarea începe acolo unde tăcerea este obligatorie. Vă mulțumim. Mulțumesc.

[Acest lucru este făcut atât de strălucit aici, într-un timp atât de scurt, atât de compact! Aș dori să vă mulțumesc foarte, foarte mult pentru că ați apărut copiii și ați fost atât de curajoasă. Femeia bună se confruntă în mod constant cu proceduri judiciare. Când am vorbit la telefon, ea încă mai trebuia să meargă la tribunal aici și la un alt proces aici, "Stai, încă mai trebuie să ..." Și în acea seară s-a pregătit pentru că era încă în instanță și acolo - pur și simplu: Ești un erou! Da, și vă mulțumesc pentru că ați făcut legătura și cu aceste puncte. Vă doresc mult, mult succes și vă mulțumesc din suflet pentru această contribuție.

[Andrea] Mulțumesc. Va mulțumesc foarte mult.

[Lois] Da, dragi telespectatori, am auzit acum o încărcătură completă de crime. Ne-am făcut o idee despre ce înseamnă această ideologie satanică, ce înseamnă pentru copii, care este esența satanismului. De fapt, este îndreptată împotriva celor mai slabi dintre noi, împotriva copiilor noștri. Este aproape insuportabil. Pe de o parte, vă puteți apleca și gândi: Da, ce puteți face aici? Sau putem spune, de asemenea: Da, toate acestea au ieșit acum la lumină pentru că ne-am unit în spirit, astfel încât acestea nu mai pot rămâne ascunse. Și aceasta este o victorie uriașă. Tatăl meu a spus-o la începutul acestui AZK, că în fiecare dimineață la ora șase îi învingem pe acești oameni "aparent necuceritori" cu proclamații sinergetice. Cu aceste rugăciuni creative de credință, am pus totul în mișcare pentru ca aceste atrocități să iasă la lumină și această pătură care s-a așternut atât de groasă peste ele să fie spulberată. Și, de asemenea, că din ce în ce mai mulți supraviețuitori îndrăznesc să depună mărturie, că martorii se ridică în picioare, că denunțatorii ies la iveală din ce în ce mai mult, că experții dezvăluie ce se întâmplă aici. Și că își asumă toate persecuțiile pentru a le dezvălui! Pentru că numai prin lumină pot fi pedepsite aceste mașinațiuni întunecate atunci când sunt dezvăluite în întreaga lume, când nu mai pot rămâne ascunse. Și vom continua să o facem, vreau să vă încurajez să faceți aceste proclamații în fiecare dimineață. Vă invit pe toți să vă alăturați mie, așa cum a făcut tatăl meu în această dimineață. Și repet: rezultatul proclamațiilor noastre sinergice este că tot mai mulți supraviețuitori își găsesc curajul - în ciuda amenințărilor cu moartea - de a ne spune totul despre monștrii care ne conduc aici, cum se acoperă unii pe alții și cum trag sforile evenimentelor mondiale din umbră. Și de aceea ne unim în toată slăbiciunea noastră, astăzi și aici, și ducem acest mesaj mai departe. Vă spun acest lucru fiecăruia dintre cei șapte vorbitori, ați făcut o treabă minunată. Dar transmitem acest mesaj pentru că masca a căzut și acum putem vedea cine se află în spatele tuturor și cine ne terorizează de fapt aici. Iar noi stăm acolo în toată slăbiciunea noastră și spunem: Destul este destul! Destul este destul!!!

Acum aș dori să îi invit pe scenă pe fratele meu Elias și pe soția sa Stefanie. Elias va prelua următorul bloc după pauză, unde ne vom uita în alte domenii și vom recunoaște și mai mult puterea pe care o avem atunci când aducem aceste lucruri la lumină cu Vetopedia - dacă se face lumină asupra lor. Dar acum ți-o predau pe Stefanie. Ea a scris un cântec și va spune ceva despre el într-o clipă. Mi se permite chiar să cânt un pic la cimpoi aici, ceea ce este bine pentru mine, mă ajută să mă calmez. În regulă.

[Song Steffi Sasek]

[Steffi]

Eu sunt Stefanie Sasek, soția lui Elias Sasek. Împreună avem patru copii mici și foarte drăguți. [Arată fotografia de familie] Aș dori să vă spun pe scurt cum a apărut cântecul meu: Lois, am urmărit documentarele tale pe Kla.TV, cele trei documentare despre "secta sângelui". M-au zguduit din temelii. A fost pur și simplu îngrozitor. La câteva zile după nașterea celui de-al patrulea copil al nostru, m-am zvârcolit în pat și nu puteam să-mi scot aceste imagini din minte. M-a lovit atât de tare ceea ce tocmai s-a întâmplat și este pur și simplu inimaginabil pentru o mamă, inimaginabil de rău. Și apoi am primit o rază de speranță în acest moment dificil, când am realizat: Trebuie să stăm acolo în această slăbiciune pe care o avem acum și să ne așteptăm pur și simplu ca ceva să vină peste noi acum, ca noi mecanisme să fie eliberate care vor pune pur și simplu ceva în mișcare. Și apoi, așa cum am spus, am avut o scânteie și nu vreau să spun mai multe despre asta, pentru că am pus-o în cântecul meu.

De asemenea, este foarte frumos că tu, Lois, ți-ai găsit timp să acompaniezi cântecul cu flautul de pan. Și este, de asemenea, extrem de frumos că doi dintre cumnații mei și cumnata mea sunt și ei pe scenă. Este o coproducție. Am făcut melodia, versurile și totul

Împreună și sunt încântat că acum putem interpreta acest cântec.
Sper că este o rază de speranță pentru tine în acest subiect dificil.
Mulțumesc!

Stai în brațele mele, plin de încredere
Încă prea mic pentru poverile acestei lumi
Uși închise, întunericul trebuie să aștepte
Dar știi deja că nu va fi mereu așa.

Și încă te port în brațele mele
Dar afară te așteaptă întreaga lume
Cine te va proteja în aceste vremuri tulburi
Când simți neputința și nedreptatea

Dar ascultă, copilul meu:

Nu în putere, ci în slăbiciune
Găsești cheia acestei epoci.
Nu cei puternici schimbă această lume,
Ci cei care se odihnesc în slăbiciune în brațele Creatorului.

Deși de mult timp stau pe propriile picioare
mă simt ca tine, atât de neajutorată și de mică
Văd suferințele vremii noastre și stau
Doar din încredere în mijlocul furtunii

Nu în putere, ci în slăbiciune
Se află deja pregătită cheia acestei epoci.
Nu cei puternici schimbă această lume,
Ci cei care stau în slăbiciune în mijlocul furtunii

Iar toți cei puternici nu pot schimba nimic
Când ne odihnim cu încredere în brațele Creatorului
Când ne odihnim cu încredere în brațele Creatorului

de -----

Surse:

Creative Commons Lizenzen
<https://www.creativecommons.org/licenses/>

S-ar putea să te intereseze și:

Kla.TV – celelalte știri ... libere – independente – necenzurate ...

- ➔ despre ce nu ar trebui să tacă mass-media ...
- ➔ Lucruri puțin auzite – de la popor, pentru popor! ...
- ➔ Informații noi în mod regulat www.kla.tv/ro

Rămâneți pe recepție – se merită!

Abonament gratuit la newsletter-ul nostru de e-mail : www.kla.tv/abo-en

Sfat pentru securitate:

Din păcate vocile contra sunt cenzurate și suprimate tot mai mult.
Atâta vreme cât nu raportăm conform ideologiei și intereselor mediei mainstream,
ne aflăm în mod constant în riscul de a se găsi pretexte pentru închiderea sau dăunarea
Kla.TV.

Așa că alătură-te unei rețele independente de internet astăzi! Apasă aici:

www.kla.tv/vernetzung&lang=en

Licență: Licență Creative Commons cu Atribuire

Distribuirea și reproducerea materialelor este încurajată cu menționarea sursei.

Materialul nu poate fi prezentat într-un mod scos din context.

Folosirea materialelor de către instituțiile finanțate din bani publici este interzisă fără un acord scris. Încălcărilor pot fi urmărite penal.